

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!"

"Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 19.

Sobota (Saturday) 5. května (May) 1984

VELIKONOCE 1984 v LONDYNĚ

V úterý před velikonočními 17. dubna v den židovského svátku Passover, londýnská policie uzavřela střed Londýna i všechny ulice vedoucí k libyjskému velvyslanectví. Ptali jsme se dvou policistů, kteří nás zastavili, co se děje. „Střelili se tam," odpověděl jeden z nich, stručně, ale přátelsky. „Rodinná záležitost?" vyzvídám. „Ne, politický terorismus," – a více nám nepověděl.

Až ze zpráv BBC jsme se dozvěděli hrůznou pravdu. Londýnští Libyjci, kteří stojí v opozici proti libyjskému diktátoru Gaddafimu demonstrovali před libyjským velvyslanectvím. Náhle z okna velvyslanectví zahájili ostrou palbu ze strojní pušky. Střelbou zranili 11 demonstrantů a zabili mladou 25letou policistku Ivonne Fletcher, která spolu s ostatními policisty udržovala pořádek. Barbarský čin t. zv. libyjské diplomacie. Lidé jsou velmi rozhořčení, litují ztrátu mladého života, ale ponechávají vládu a policii, aby vyřešili problém s libyjskými fanatiky a jdou klidně za svými denními záležitostmi.

★

Velikonoční týden začal pro nás na Zelený čtvrtek. To ve Westminsterské metropolitní katedrále byla sloužena slavná mše svata, spojená s tradičním svěcením olejů a slibem kněží.

Westminsterská katedrála je největší katolický chrám ve Velké Británii. Její stříla věž se pne jako vztýčený prst 273 stopy k nebesům a na vrcholku věže se zdvihá 11 stop vysoký kříž. S věže, na kterou jsme před tím

vyjeli výtahem, je za jasného dne nezapomenutelný výhled na Londýn. Její chrámová loď je nejširší v Anglii. Westminsterskou katedrálu v novobyzantském slohu si postavili věřící na přelomu našeho století. Dvanáct a půl milionu do června vypálených cihel, mramor dovezený z lomů, – ze kterých brali mramor již v r. 563 na stavbu chrámu svatě Sofie v Cařihradu, a tisíce tun ostatního stavebního materiálu – to vše uměle zladěno vytvořilo dílo úchvatné vznešenosti.

Slavnostní obřad započal o půl jedenácté, ale již hodinu před tím se hrnuly do katedrály zástupy věřících. Patnáct minut před zahájením byla všechna místa zasednuta a stovky dalších příchozích musely stát. V Londýně Zelený čtvrtek je pracovním dnem a přece přes dva tisíce lidí našlo čas a přišlo do katedrály, aby se svým arcipastýřem oslavili výročí Poslední večeře a ustanovení eucharistie.

Slavnostní bohoslužba byla zahájena procesí. 280 kněží prošlo chrámovou lodí, mezi nimi i naši čeští kněží. Otec Dr. J. Lang S.J., J. Pazderka S.J., Fr. J. Rochla a V. Felzman. Procesí uzavírali 4 biskupové a jako poslední uzavíral procesí hlavní celebrant kardinál Basil Hume O.S.B., arcibiskup Westminsterský. Vysoké postavy, asketického zjevu kráčel důstojný benediktin jako pastýř středem svého stáda.

Velebný zvuk varhan, zpěv choristů i věřících, kázání, svěcení olejů, mytí nohou, Svaté přijímání kněží pod obojí, Svaté přijímání věřících, procesí se

svatými oleji, slib kněží – vše na nás hluboce zapůsobilo.

V závěru pan kardinál žehnal všem přítomným a průvod ministrantů, seminaristů, kněží a biskupů odchází zase středem katedrály.

Ten večer na Zelený čtvrtek jsme se též my krajané sešli v útulné kapli londýnského Velcehradu.

★

Na Velký pátek jsme se zúčastnili pobožnosti v kapli Nanebevzetí Panny Marie na Mount Street, kterou pro české bohoslužby laskavě propůjčuje řád Tovaryšstva Ježíšova. Hlavním celebrantem byl Otec Pazderka S.J. za asistence Otce Langa S.J.

Modlili jsme se Křížovou cestu, slyšeli jsme Pašije a byli jsme přítomni úkonu odhalení a uctívání Svatého kříže.

★

Člověk by chtěl doufat, že alespoň na Velký pátek bezbožní teroristé, ponechají křesťany v míru rozjímat o bolestném utrpení a smrti Krista Pána, ale marné je takové doufání, tito fanatičtí barbari o míru a pokoji jenom mluví, ve své chorobné nenávisti neznají však mezi ani oddechu.

Tak se stalo, že na Velký pátek večer bylo výbuchem bomby na londýnském letišti Heathrow zraněno 25 lidí, z toho několik těžce.

Smutné velikonoční svátky pro nevinné oběti a jejich přátele!

★

Bila sobota – Vzkříšení – Památka Zmrvýchstání našeho Spasitele jsme též slavili v české kapli. Sešli jsme se dole v přední domě Tovaryšstva Ježíšova. Naši kněží posvětili oheň, od které jsme si všichni účastníci rozzáli svíce a pochodovali jsme vzhůru do kaple, která je v druhém poschodí. Vede tam 44 schodů, dobrý to sportovní výkon pro některé lidi starší 80ti let. Přitom jsem neviděl, že by někomu svíčka zhasla. U oltáře

Katolický metropolitní dom v londýnském Westminsteru

Otec Pazderka zapěl velikonoční hymnus a následovalo čtení:

1) O stvoření člověka, 2) Obět' praotce Abrahama, 3) Jak synové Izraele sli středem moře jako po souši, 4) Pokropím vás očistnou vodou a dám vám nové srdce.

Potom všichni věřící vroucně a nadšeně zpívali za hudebního doprovodu p. Františka Fišera slavně:

Aleluja! Vstal z mrtvých Kristus oslavený – tma pekel před ním utíká –

Tak nadšeně a s takovým citem zpívali moji krajané, že mně to znělo jako slavnostní slib soudržnosti všech nás k universální rodině církve Kristovy. Tu jsem si též s pocitem zbožné hrlosti uvědomil, že my Češi

opravdu umíme chválit Boha hudbou a zpěvem, jako málo který národ.

Následovalo svěcení křestní vody a obnovu křestního slibu všech přítomných.

Závěrečnou mši sv. sloužil Otec Lang a zakončil jsme opět slavným „Aleluja," které jako vítězný chorál se rozléhal po celém domě a zahradě Otce jezuitů.

★

Na Boží hod velikonoční byla česká kaple plná věřících. Tak jako kdysi u nás v Čechách se lidé oblékli do svých nejlepších svátečních šatů.

Tři generace lidského rodu jsem tam viděl. Mezi těmi staršími byli veteráni s druhé světové vojny, vedle nich jejich (Pokračování na str. 11)

**Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.**

Sloupek informací

**o posmrtných kon. entářích západního tisku
po odchodu sovětského Andropova
do komunistické Walhally,
o západních názorech na jeho nástupce
Konstantina Černěnka
a o jedné „maličkosti“ k 39. výročí
„Pražského povstání“ v posledních dnech
2. světové války.**

Když umřel - „zadne nestest!“

To byl - krátce řečeno - komentář holandského tisku na úmrtí Andropova, kterému bylo „nachlazení“ (používám termínu východního tisku) tak osudné. Jeho šestnáctiměsíční vláda nepřinesla prakticky jediný kladný výsledek: záporný výsledek jeho vlády byl hlavně odchod sovětských delegátů ze všech jednání se Západem. Čím tedy zůstane tento - za normálních okolností - nesporně mocný muž znám v dějinách?

Nastoupil do úřadu jako nejstarší z jeho předchůdců. Zemřel (až na Lenina) jako nejmladší představitel SSSR. Období jeho vlády bylo nejkratší. Nikdy nebyl na Západě. Nikdy se nesešel s americkým prezidentem. Měl nejméně jasnou minulost - při pohřebních obřadech vzbudil úžas počet jeho vyznamenání, která nikdy nebyla oznámena, jako je tomu u ostatních prominentních sovětských osobností. Jeho činy jako šéfa KGB zůstanou pravděpodobně ukryty v archívech, pokud některý z jeho nástupců dnes nebo zítra nebude pot-

řebovat jich použít k rehabilitaci sovětské politiky.

Vrátme se zpět ke dnům jeho překvapujícího nástupu k moci. Desinformační orgány Sovětů se snažily Andropova představit div ne jako liberála, humaního člověka, téměř přítele Západu, který pije whisky a poslouchá západní hudbu. Ale i těch pár měsíců stačilo k desiluzi. Andropov se projevil - jak také jinak - jako kostnatý aparátčík, který není schopen otočit kormidlo sovětské politiky byt' jen o pár stupňů a dát tak najevo, že ví, že rok 1983 není rok 1920.

Jeho nepřítomnost v politickém životě v posledních měsících se projevila hlavně naprostou stagnací v jednání v Ženevě, kde byla jasně vidět neinformovanost sovětské delegace, což vedlo k bezvýhodnosti a posléze k rozchodu vyjednavačů. Ani vražda cestujících v korejském letadle, odsouzená celým světem, neovlivnila Andropovy činy. Žádná lítost, žádná vina, žádná omluva - jen srdce z kamene.

Snad jeho přehnaně tvrdý postoj k vlastnímu národu i k os-

tatnímu světu lze poněkud zmírnit tím, že v Sovětském svazu není osobní, ale skupinová diktatura a on, jako číslo jedna, je vlastně jen mluvčím této skupiny. Odchodem Lenina odešly první nelidské represe v Sovětském svazu, odchodem Stalina nejkrutější diktátor v historii lidstva, odchodem Chruščova první představitel SSSR, který se snažil zmírnit tvrdý kurs, odchodem Brežněva apatieký nicnedělač a odchodem Jurije Vladimiroviče...?

Za 8 měsíců vlády (6 měsíců byl nemocen) neměl mnoho času vtisknout svému období jakoukoli tvář, je však možno konstatovat, že o jeho liberalismu nelze vůbec mluvit. Vystupoval proti alkoholismu a korupci, to však byly problémy, které ho vnitropoliticky nejvíce tížily. Kde zůstala otázka disidentů, odzbrojení, Afghaništánu, „dočasného“ pobytu sovětských jednotek v Československu, pracovní disciplíny, souhlasu vystěhování Židů, volného pobytu sovětských občanů ve vlastní zemi, špičlování milionů vlastních lidí?

Kdo si zcela jistě oddychl při zprávě o jeho úmrtí byl Gustáv Husák, který nebyl Andropovým oblíbencem. Na druhé straně krejčík Bilak zesmutněl...

Jedna otázka, resp. odpověď na ni, zaměstnává teď celý svět: dojde s novým kormidelníkem v Kremlu k tak toužebnému zlepšení vztahů mezi Západem a Východem? Jedno lze s určitostí očekávat: k dalšímu jednání mezi Sovětským svazem a Západem (samozřejmě po vhodné pauze) dojde. Je v zájmu všeho lidstva a klidu v životě všech lidí, aby to bylo co nejdříve. Ale budou roky, které Černěnkovi zhyňvají, stačit na to, aby oživil optimismus optimistů?

Jožka Stanek, Holandsko

Ani s Černěnkem se v Moskvě asi nic tak lehce nezmění!

Ještě vlastně nebyl Andropov pochován a už byl svět plný spekulací a dohadů nejen o jeho nemoci a poměrech v kremelském politbyru a mocenských zápasech, ale i o novém prvním muži v Moskvě Konstantinu Černěnkovi. A především o jeho zdravotním stavu.

„Informovaní“ žurnalisté tvrdí, že poslední dva měsíce Andropova života, kdy už nebyla naděje na jakékoli zlepšení jeho zdravotního stavu, vládl prv kremelský panovný jeho jménem. Jiz před smrtí Andropova prý došlo politbyro v

Moskvě k dohodě, aby jeho nástupcem byl Konstantin Černěnk. - To jsou zaznamenané pověsti, jak kolují v kruzích vysoké stranické a vládní byrokracie v Moskvě.

Čtyřdenní zpoždění mezi smrtí Andropova a „volbou“ jeho nástupce Černěnka jsou vysvětlovány časovou nutností, aby se mohlo do Moskvy sjít 300 členů ústředního výboru komunistické strany, kteří měli volbu Černěnka formálně provést, či potvrdit.

Oficiální lékařská zpráva odhalila, že Andropov trpěl od února 1983 selháním funkce ledvin. Lékařské zákroky mu však umožňovaly, aby dále - byt' omezeně - pracoval. Jak dlouho mohl Andropov pracovat, lékařská zpráva neříká. Pravděpodobně až do doby, kdy jeho stále se snižující krevní tlak způsobil omezení anebo selhání činnosti dalších tělesných orgánů. Jeho stranická a vládní činnost podle této verze skončila již dva měsíce před jeho smrtí: od října byl trvale v nemocnici a byl upoután zprvu na vozík, později trvale na lůžko. V listopadu došlo k dalšímu zhoršení jeho zdravotního stavu - srdce - vzhledem k těžké cukrovce. Tehdy prý lékaři doufali ještě v částečné zlepšení jeho zdravotního stavu. V polovině prosince již nebyla jakákoliv naděje: Andropov nebyl schopen chůze a byl příliš slabý, než aby se mohl podílet na rozhodování a stranických a státních záležitostech.

Konstantin Černěnk prý trpí nedostatečným dýcháním - oznámil svůj úsudek hývalý anglický zahraniční ministr Owen, který je lékařem a doprovázel ministerskou předsedkyni na pohřeb Andropova a

zúčastnil se přijetí u Černěnka. Owen se při setkání s Černěnkem soustředil na posouzení jeho zdravotního stavu: „Není 100 % zdravý!“ - zní jeho úsudek. Nedostatečné dýchání prý je způsobováno nadměrným vývojem pliených vláken. Není prý to pěkná nemoc a má tendenci působit onemocnění srdce. - Ale jsou i jiní pozorovatelé, kteří zase tvrdí, že 72-letý Černěnk je zdravý, italský prezident došel k názoru, že Černěnk dělá nejlepší dojem, americký viceprezident má dojem, že Černěnk je sebevědomý a vzbuzuje respekt. A jiní zase říkají, že Černěnk dělá často bezmocný dojem.

O moc prý se musí Černěnk dělit s Gromykem, maršálem Ústřední a ministerským předsdou Tichonovem - a jiní zase tvrdí, že došlo k jakémusi kompromisu, podle kterého je druhým mužem Kremlu Gorbačov, kterému je 52 roků. A tak by bylo možno v citování úsudků pokračovat až ke šťastnému kancléři Západního Německa - štásten je nad humorem Černěnka a jeho úmyslem přezkoumat sovětskou politiku vůči Západu. Zatím jsou to všechno jen povídačky a zbožná přání. Stačí úsměv, či přátelské slovo a na Západě se dostaví pomatení mysli i takových politiků, u kterých bychom to opravdu nečekali. Jistě by bylo rozumnější orientovat se dějinnou zkušeností, že se SSSR od smrtelné stalinské moci v zásadě nic nezměnilo - až na to, že se pánové v Kremlu mezi sebou dohodli na tom, že se nebudou vzájemně věšet a střílet. Ale to je možná jediný pokrok...

Zde se znovu ukazuje - pokud

(Pokračování na str. 11)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

HOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVA:

“VELEHRAD”, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTECH VIT, O.S.B. s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK 111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30,00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit aniz by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

May 5, 1984 — Vol. IX, No. 19.

DO ČESKOSLOVENSKA 1984

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo New Yorku

za nejlevnější ceny

13. a 27. května, 14. června, 5. července, 2. srpna a 6. září

Každý zájezd je - podle přání - buď na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

SPECIELNÍ DOPROVÁZENÉ ZÁJEZDY:

Do skandinávských zemí: Dánska, Norska a Švédska na 15 dní. Odlet 4. června 1984.

Do západní Evropy: Holandska, Německa, Francie a Belgie s návštěvou výročních Pařížských her v Oberammergau. Odlet 8. července na 16 dní pobytu.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Letos zase konečně jedeme
na pouť k svatému Antoničku
do Chatham; - pojed'te s námi!

Mili přátelé:

srdečně Vás zveme na naše
opětne pouťové putování k sv.
Antoničku do Chatham, On-
tario, kam jsme - bohužel - po-
slední léta nemohli jet (1982:
pouť do Svate země, loňského
roku pouť Svatého roku do
Runa a Lurdi).

Během těch let, kdy se nám i
vám po chathamské pouťi stýs-
kalo, jsme na četné dotazy
zájemců - pojedeme-li k sv. An-
toničku - musili jsme vždy od-
povídat záporně: až teprve letos
vám můžeme s radostí sdělit, že
tam jedeme. Doufáme, že z
toho máte radost jako my.

Pouť n sv. Antonička se koná
letošního roku už v neděli 10.
června a jak všichni - kteří jste kdy
v Chatham byli - víte, začíná
vždy sobotní večerní bohosluž-
bou v 6:00 P.M. (letos ta sobota
bude 9. června). Po mši sv. nás-
leduje v Chatham Memorial
Areně přátelská taneční zábava.
Před večerní mší svatou je
příležitost ke zpovědi. V neděli
dopoledne je pak konceleb-
rovaná slavná mše svatá, která
za hezkého počasí je sloužena
pod širým nebem. Před mší sv.
je procesí Božího Těla, ve
kterém jsou mnozí účastníci
oblečení v našich matečných
původních krojích. Po mši sv. je
společný oběd opět v Chatham
Memorial Areně a po něm nás-
leduje národopisný program
tanečních skupin domácích i
přespolních z jiných
krajanských míst. Po skončení
národopisného programu je
pravidelně opět taneční zábava,
které se již bohužel nemůžeme
zúčastnit - jelikož máme před-
sebou dlouhou cestu domů. Na
tu se vždy vydáváme hned po
skončení národopisného pro-
gramu a po rozloučení s mnohými
přáteli, s nimiž jsme se po
dlouhé době v Chatham zase

setkali. Vždyť sem jezdí naši
lidé z tak mnohých míst Kanady
i Ameriky, takže ta přátelská
setkání jsou často nenadálá a
překvapivá.

Abychom vyhověli přáním
mnohých a abychom letos
chathamskou pouť opravdu
pěkně užili - (zvláště když při-
omezené rychlosti jízdy trva-
dále, museli jsme vždy honem -
honem spechat, abychom stihli
sobotní mši svatou) - vyjedeme
letos už v pátek 8. června po
poledni, a do Chatham
přijedeme v pátek večer. To
znamena, že dvakrát budeme
přespávat v dobře známém a
příjemném hotelu Holiday Inn.
Druhý den - (sobota 9. června) -
budete mít celý na rekreaci a na
užití volného času v přátelském
chathamském prostředí až do
doby večerní mše svaté. Domů
se vrátíme v neděli kolem půl-
noci.

Cena cestovného je \$120,00
(za předpokladu dvě osoby na
pokoj), ve které je započítána
okružní jízdenka pohodlným
chlazeným autobusem, dvě noci
v Holiday Inn, lístek na sobotní
taneční zábavu, nedělní
společný oběd a lístek na
národopisný program - \$156,00 -
pro toho, kdo chce mít hotelový
pokoj sám pro sebe.

Přesnou hodinu odjezdu a
zastávku, z které budeme vyjít,
vám oznámíme v nejbliž-
ších dnech.

Cestu vypravila cestovní
kancelář Cihak World Travel,
Inc. 6302 West Cermak Rd.,
Berwyn, Ill. 60402 - na jejíž
jméno vystavte své šeky a
Money orders a která ochotně
podá další informace. Volejte
na telefonní čísla (312) 795-9050
anebo (312) 242-6110. O infor-
mace můžete v úředních
hodinách též volat redakci
Hlasu národa 762-2044 anebo
prof. F. Uhlířovou večer domů:
484-2106.

Po naší dlouhé přestávce je o
zájezd velký zájem, a proto vás
prosíme, abyste neotáleli a
přihlásili se co nejdříve.

Při přihlášce laskavě udejte, s
kým chcete mít hotelový pokoj.

Všichni, kteří v Chatham už
byli, vědí, že chathamští se snaží
pouti u sv. Antonička udržet
tradici pouť naší rodné vlasti.
Pomozte jim v tom! Však uvi-
díte, že nebudete litovat, a že si
na chathamskou pouť u svatého
Antonička odvezete krásné
celoživotní vzpomínky.

Těším se na naše společné
přátelské putování - jako vše-
chna léta minulá pojedou k sv.
Antoničku do Chatham s vámi.

Za pořádající výbor
Klubu Domov
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce

Srdečné pozvání na „MAJÁLES“

Mili přátelé,

zveme vás srdečně na naše kvě-
tnové „Majáles“, pořádané v
sobotu 12. května v sále
chicagského „Velehradu“ 2657-
59 S. Lawndale Ave.

Vystoupí na nich Karel Kryl,
známý zpěvák a bard našeho
utiskovaného národa, který
neměl a nemá rád ty, kteří
člověku a lidskému společenství
jakoliv ubližují a dovede to
vymluvným veršem vyjádřit.

Karla Kryla zná dobře emig-
race po roce 1968. Byla to jeho
píseň, která burovala před
příchodem prázského jara, aby
pak po osudné době srpnové
založila versí: „Bratříčku,
zavírej vrátka.“ Nejmladší
emigranti přicházejí do svobod-
ného světa často s melodií Kar-
lovy nejuvčší písníčky, kterou
slyšeli na vlnách Svobodné Ev-
ropy. Emigrace z roku 1948 a
naše mládež narozená ve svo-
bodném světě jako i příslušníci
starších generací - dávno zde
usedlých - s ním se setkali při
jeho minulých zájezdech do
krajanských středisek v
Kanadě, v Americe i v Austrálii.

Je pozornobdů, ale zároveň
přirozené, že příslušníci všech
těchto generací plně chápou
poslání jeho písní. Ve svém in-
terview s časopisem „Západ“
Kryl řekl: „Problém není, zda

někdo dokáže pochopit, ale zda
chce pochopit nebo nechce.“ A
v témže interview dále říká: „Je
samozřejmě problém sestavit
program například v Chicagu,
kde se sejdou generace z let 27,
38, 45, 48, 68 plus nově přichozí.
Najít repertoár pro všechny to
tedy je nesnadné.“ Dovedeme
si představit, že není lehké něco
takového dokázat - ovšem vyj-
menování několika generací
zároveň znamená, že Krylova
píseň našla odezvu a oblibu u
všech těchto generací.
Zkratka, ti kteří chtějí slyšet -
slyší a nezáleží na datu roku
jejich narození.

Karel Kryl při všech těžkos-
tech exilových a bez zázemí
domova, kdy se umělcům tak
těžko tvoří, vyzval lidsky i
umělecky a upevnil svou víru,
kterou si přinesl z prostředí
rodinné tiskárny v Kroměříži.
Avšak i proroci potřebují posilu
a lásku na další cestu a tu
přijďme Karlu Krylovi dokázat
svou bojnou účast při jeho
programu na Majáles Klubu
Domov v sobotu 12. května.

KARLŮV PROGRAM
ZAČÍNÁ PŘESNE V 8:00
P.M.

Po programu následuje
májová taneční veselice, při
které bude k tanci i poslechu
vyhrávat známá hudba George
Kollarice.

Čistý vídčlek Majáles bude
dan taneční skupině Klubu
Domov a Besedy, abychom
podpořili a ocenili jejich lisku k
našim národním tancům,

kterými ve společné obělavosti
zpestřují naše národní slavnosti
a reprezentují nás před americ-
kou veřejností. Zaslouží si tedy
do své další nezistné práce naší
podpory a povzbuzení. Výtžek
Majáles má být příspěvkem na
jejich plánovanou cestu na
pouť k sv. Antoničku do
Chatham, kam i Klub Domov
letošního roku opět pořádá
zájezd. /Sledujte zprávy v Hlasu
národa./

Tepla jídla se začnou podávat
a plně zasobený bar bude otev-
řen od 6:30 P.M. K dostání bude
i chutné domácí pečivo a ob-
ložene chlebičky. Auta laskave
zaparkujte na parkovišti Edmar
/drive A & P/ na Lawndale
Ave. proti Velehradu.

Cena lístku je \$7,00. Lístky
jsou v předprodeji v Berwynu u
F. Pancnera a v Marina's
Beauty Salon; v Chicagu v re-
dakci Hlasu národa a u členů
Klubu Domov. O rezervaci
stolí volejte v úředních
hodinách redakci Hlasu národa:
762-2044, během dne ses.
Juli Kusslovou: 788-5341 a
večer ses. F. Uhlířovou: 484-
2106.

Těšíme se s vámi všemi na
sledanou za pořádající výbor
Klubu Domov a taneční skupinu
naši mládeže a Besedy.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,
duchovní rádce

František Desenský
uř. předseda

Františka Uhlířová
tajemnice

KLUB DOMOV

z Národního Svazu českých katolíků

PORÁDÁ

V SOBOTU 12. KVĚTNA 1984

V 8:00 HODIN VEČER

v sále chicagského
“VELEHRADU”

2657-59 S. Lawndale Ave. v Chicagu, Ill.

*Prší a venku se setmčlo
Tato noc nebude krátká
Beránka vku se zachčlo
Bratříčku, zavírej vrátka!
Zavírej vrátka!*

Vstupné: \$7,00

MAJÁLES

NA KTERÝCH VYSTOUPÍ

známý oblíbený zpěvák

Karel KRYL

* HUDBA: G. KOLLARIC

* TANEČNÍ VESELICE

* DOMÁCÍ KUCHYNĚ

Lístky jsou v předprodeji u p. Pancnera, Marina's
Beauty Shop v Berwynu, v redakci Hlasu národa a u členů
klubu Domov.

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

veliká zásoba
postaří

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Jindřich Šimon BAAR

Martínek se hněvá

(Dokončení z min. čísla)

Hanýžka v radostné náladě musí mluvit. Jenom ve zlosti nebo lítosti dovede zavřít mlčet. Ale dnes toho má tak mnoho na srdci, že kdyby ji hubu zašil, bude nosem šňechet. Sotva snědla rybu, rozkřácela si knedlík a polila lusťou černou omáčkou, hned spustila: „V knedlíkách nejsou kosti, teď už smíme mluvit.“ „Při stole jako v kostele,“ okřikl ji otec. „Já se vás chei jenom zeptat, budeme-li ještě dneska malovat straky.“ „Načpak ty bys chtěla straky?! Pro tebe jsou červení vajíčka až moc dobrá. Bez toho je všechny prohraješ,“ ozvala se karavě matka. „Táta mi je slíbil!“ smutně odpovídá Hanýžka a plíe už jí sedí na krájkovi. Slíbila dvě straky Martinkovi. Co mu dá teď, když jí je táta nevymaluje...

„Dnes už je pozdě na takovou práci. Dnes se straky nemalují. Počkej až zítra!

Zítra je Boží hod. Nesmíme nikam na hýtu, k nám také žádný hýťák nepříjde, tak si s tím zahrajeme. Musíš poprosit mamu. Já vám jen pořídím spendlík s pilníkem a budu obhřívát vosk. Ale to se podíváš, jak máma dovede pomalovat vajíčko!”

„Jakpak to vte?“ neprozřetelně optala se Hanýžka. „No, vím to,“ v rozpáčení usnul se Král a tak pěkně podíval se přítom na svoji ženu, že rázem zaplavila ji celé nitro tepla vzpomínka, jak za časů zlaté svobody své vymalovala tři krásná vajíčka, svázala je do nového sáčku, dala je o prostředním svátku odpoledne na Vyhlédech, kde se sešla klenečká chasa s chodovskou, Královi, tím mu vyznařila i ona svoji lásku a navěky se mu zaslíbila...

„No, můžeme si zahrát, když nám do toho nic nepříjde,“ svolila matka a v duši si pomyslela: „Ať se to Hanýžka naučí, čas utíká a za pár let to bude i ona potřebovat.“

Selka Králová o prostředním svátku odešla na Díly zjednat Vojtěch Bárnu za děvku.

Hanýžka doma blídí, ale už ne zavřena ve světlici, nýbrž na

sluníčku před stavením, kde se k ní seběhlo veliké klubko dětí. Má totiž neobyčejnou věc — straky! Všecky děti se chlubí červenými vajíčky, plné kapsy jich mají chlapeč, v bílých sáčekkách je opatrují dívky, čukají jimi pouk o pouk, sekají do nich púlkrejcar, pinkají, cinkají, vyhrávají, prohřávají, jenom Hanýžka žaldivě opatruje svůj poklad a odolává všem svodům, za nic na světě je nechce podržet špičkou vzhůru, aby malým otvorem mezi palec a ukazováček se do něho sekl Martínek Klíka, ačkoli vytáh z kapsy celý krejcar, a kdyby chybil, naděje na výhru byla zaručená. Ale což kdyby se krejcar zasekl právě do hvězdičky, kterou otec včera tak krásně na červeném vajíčku vyškřábal? A což teprve, kdyby prosekl kvíteček, který jí máma vymalovala na obou poucích vajíčka? Věčný hřích by to byl, to je raději dá Martinkovi celé, bez krejcaru, zadarmo, neboť amity černé uhlíky, které jim Jidáš přinesl, za tak krásné vajíčko nestojí...

Ta vajíčka právě lákají děti před Královic dvůr a Hanýžka jako na pastvě i zde je středem

závisti a všeobecné pozornosti. „Jejeje! Ty máš pěkná vajíčka! Kdopak ti je dal?“ usedají k ní z jedné strany Taračkovice Madlenka, z druhé strany Benešovic Dodlička a obdivují její poklady, které před udiveným zrakem rozkládá po prostřeném sáčekku na klíně.

„Jenom takhle červená jsem dostala od kmotry z Chodova, přinesla nám je dnes ráno, když sem šla do kostela, ale tyhle rysky mi udělal náš tata a straky naše máma,“ hrdě, chlubně vykládala Hanýžka a znovu se jí v hlavě vybavil celý milý večerejší večer.

Ráno se opět, naposled už letos, všichni myli pod holým oblaky rosou a rozloučili se s postem. Matka popadla uzel s jídelm, pospíchala do kostela a všichni čekali, až se vrátí, a pak snídali. Otec nejdříve rozkrojil posvěcené vajíčko na pět dílů, každému, i malé Pepce, dal jeden a řekl: „Dyby z nás někdo zabloudl ve mgle nebo v lese, haj! ten díl vajíčka k druhým ho nese.“ pak teprve začal mazanec a kráje beránci maso a všichni si pochutnavali, kosti dostal Voříšek a drobtý hodila máma do ohně, aby ne

svěceného nepřišlo nazmar. Hanýžka potom zpívala v kostele o velké, ale latinsky, takže ani slovíčka nerozuměla z toho, co zpívala, nikomu se to už take nelíbilo, a všichni vzpomínali na vanoece, jaká to byla krásná! V neděli si po obědě otec rad lehl matka si někdy zdímla, ale večera nesměli, aby jim na poli nelehlo obilí a len.

Hanýžce tlouklo srdíčko radostí jako zvonek, když otec se na ni zadíval, zasmál se a řekl: „Byla hodná Hanýžka s Marjánkou? Pomáhaly ti vybat zimu, poklidit celé stavení a uvítat jaro?“ „Hodně byly obě, Marjánka chovala a opatrovala Pepku, takže jsem se starostí o ni zdržovat nemusila, a Hanýžka už dobře zastala mladší děvečku,“ pochválila matka obě deerky.

„Tak si zaslouhují od nás nejen nové šaty a střevíce, ale musím jim vyrýsovat i nějaké vajíčko, dovedu-li to ještě, alespoň tou hračkou zaženu dřimotu.“

Matka přinesla na jednom talíři krásně ohnivou červení obarvená vajíčka, na druhém bílá, obojí už natvrdo uvařená. Král hrabal se chvíli v komoře, kde měl v truhlici nebožizky, stroubáče, kladívka, kleště i hřebíky, až našel přeražený pilník s hranami na lomu jako jehla ostrými.

„Schováni! Vše se neztratí,“ usmál se, když se s ním vrátil do světnice. „Ten je na to jako dětaný,“ sáhl na talíř po vajíčku a počal si s ním hrát. Škrábl pilníkem jednou dvakrát, vlevo vpravo, nahoru dolů, a hle, Hanýžka už vidí, jak se na vajíčku běhá klásek, za ním druhý a třetí, teď roste na něm lísteček za lístečkem, už tvoří věneček a do něho táta něco přse, opravdu, její jméno napsal. „Hanýžka“ běhá se tam čerstě napsáno právě na břísku červeného vajíčka.

„Táto! Táto zlatý! Táto!“ vykřikuje v nadšeném obdivu deerka.

„Mně taky! Mne taky!“ prosí Marjánka a matka hledí na muže na tu dětskou radost, což jako žárliivost vkřídá se jí do srdce. Muž křesť teď ovečku, pěknou, i kadeřavou vlnu jí dala.

„To je bylo, abych to nesvedla, neste lip než mužsky, přece jsem bývala zaslíbená nejlepší malířkou snak po celém Chodove.“ Nerka však mluhla nic, nechlebi se, jen se zdušeným dechem se dýva na muže, jak mu rychle roste ta piplava práce v rukou, ac by se zdálo, že jeho silné, tupe prsty nemotorným pilníkem musejí skotápnout prodrápnout. Ještě chvilu se dýva a říká si: „To je bych jinak vymalovala. Muži

DOBA VELIKONOČNÍ

TŘETÍ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, kéž tvůj lid stále jásá, — neboť jsi obnovil mladost jeho duše. — Jako se nyní raduje z toho, — že mu byla vrácena sláva Božího synovství, — tak dej, ať v bezpečné naději na radost věčnou — očekává i den vzkříšení. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ

(Sk 2, 14, 22-28)

V den Letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti a slavnostně promluvil: „Židé a všichni jeruzalémští obyvatelé, pozorně vyslechněte mou řeč! Bůh dal u vás Ježíšovi Nazaretskému osvědčení mocnými činy, divy a znameními, které jak vidíte, konal Bůh skrze něho mezi vámi. A on byl vydán — Bůh to tak předem rozhodl a předpověděl — a vy jste ho rukama bezbožníků přibíli na kříž a zabili. Ale Bůh ho vzkřísil, zbavil holetí smrti, protože nebylo možné, aby zůstal v její moci. David přece říká se zřetelem k němu:

Mám Pána před očima stále,
je mi po pravici, abych se neviklal.
Proto se raduje mé srdce a jásá můj jazyk.
Ano i mé tělo odpočine v naději,
neboť nevydáš mě podsvětí na pospas,
nedopustíš, aby tvůj Svatý podlehl porušení.
Oznámíš mi cesty života,
naplníš mě blahem před svou tváří.“

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PETRA (1 Petr 1, 17-21)

Milovaní! Když říkáte Otec tomu, který soudí nestranně každého podle jeho činu, žijte v bázi na dobu svého vyhnání. Víte přece, že jste ze svého bezcenného způsobu života, jak jste ho zdědili po předcích, byli vykoupeni ne snad nějakými věcmi pomíjejícími, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista, bezúhonného a neposkvrněného beránka. On byl ovšem

k tomu vybrán už před stvořením světa, ale objevil se pro vás teď na konci časů. Skrze něho jste přišli k víře v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a oslavil. Tak tedy když věříte, můžete zároveň v Bohu i doufat.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 24, 13-35)

Dva z Ježíšových učedníků ubírali se toho dne — prvního po sobotě — do vsi jménem Emauz, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očí, aby ho poznali. Řekl jim: „O čem to spolu cestou rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku.

Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě, a neví, co se tam v těchto dnech stalo!“

On se jich zeptal: „A co to bylo?“

Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný skutkem i slovem před Bohem i přede vším lidem, našli velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izraele. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: byly totiž zrána u hrobu, a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Některé z nás pak odešly k hrobu a shledaly, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděly.“

A on jim řekl: „Jak jste nechápaví a těžkopádní, že nemůžete uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.

Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni však ho začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otevíral nám Písma?“

A hned v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vyprávěli, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

jsou přece jen nemotorové. Nic jim nenapadne. Pročpak tam nenarýsuje srdíčko místo kolečka, to by bylo stokrát hezčí." Hanit před dětmi ani radit nechee, muž po ní pomrkává, jako by říkal: „To se divíš, jak to pěkně umím?“

Až to Králová děle nevydržela. Vyskočila od stolu, sáhla do svého šití, vytáhla kousek vosku a špendlík s malinkou hlavičkou. Voskovou kuličku dala rozhrát na místičce do horké ještě trouby v kamnech. Špendlíček zapíchl do husňo brku a s bílým vajíčkem v ruce sedla si k troubě, chvíli je hrála v ruce, čekala, až se vosk roztaví, už cítila v prstech, jak se jí nedočkavě chvějí, a už se jí také v hlavě zjevovaly různé hvězdy, květy, fetičky i větvičky, jako by na bílé, jemné krajky hleděla.

„Děti, teď něco uvidíte,“ zvedl hlavu od práce náhle Král, když už bylo jisto, že ženu nevyplaší, když máčela špendlíkovou hlavičku do žlutého vosku a na křehké skořápce počala z čárek a teček kouzlit rozkošnou růžičku. Všichni se teď shrnuli kolem ní a Král v duchu obdivoval nejen jistotu jejího tahu, ale i pohotovost a přesnost, se kterou nanášela rychle stydnoucí a tuhnoucí vosk na oblé plochy vajíčka.

Hanýžce se zdálo, že otcova práce je neskonale krásnější i výraznější, protože bílé ozdoby na červené půdě odrážely se mnohem ostřeji než jasné žlutý vosk na bílém, nebarevném vajíčku.

„Hanýžko, přines mi sem hrnec s barvou, co nám večera zbyla,“ poručila náhle matka, jako by četla hříšné její myšlenky.

„Že je bude máma ještě barvit!“ šifelo bystrou hlavičkou vtípné deerky, a už letěla do sklepa pro hrnec, „ale ani pak nebudou hezčí, než jsou rejsky, co vyškřábal otec: kdepak, žlutá a červená nikdy tak spolu nehraní jako červená s bílou!“

Hanýžka se vrátila s hrncem, ve kterém se močilo červené dřevo, a matka tam kladla vajíčko po vajíčku, tak jak jí vycházela z rukou pokrytá kulatými i čípatými hvězdicemi, tulipány, jablíčky, srdíčky, každé jiné, některé s letopočtem, jiné s písmeny H a K, ba teď tam strčila i jedno s nápisem.

Snad by byla malovala až do večera, kdyby ji nebyl o půl třetí odpoledne vyrušil zvon, který zval na slavné nešpory, jež se dnes zpívaly v kostele místo obvyklého požehnání.

„Teď všichni do kostela, čerstva se oblíkat: Než se vrátím, barva se pěkně vpije a vajíčka pak vytáhneme.“

Cestou do kostela přitlačila se Hanýžka k otcovi a pošeptala mu, aby matka neslyšela: „Táto, máma měla také vajíčka rejsovat jako vy, byla by hezčí.“

„Jen nic neříkej a počkej. Uvidíš, že mě máma zahanbí, jen až je vytáhne z barvy. Ty mámu neznáš, ta je z nás ze všech nejšikovnější, já se jí nemohu ani rovnat.“

Celé nešpory to vrtalo Hanýžce v hlavě, a když se vrátila z kostela, i na svačinu by byla zapomněla a jen se hrnula k hrnci zvědavá na to, zda všechny ty voskové ozdoby a okrasy nezizely pod červenou barvou.

„Dočkej času jako husa klusu, nechýbej hrncem, ať se vajíčka neodřou,“ ostře jí okřikla matka, slyšející sváteční šaty svoje i malé Pepičky, kterou také vzala do kostela. Teprve pak starou lžící velice opatrně vytahovala jedno vajíčko po druhém, kladla je na starý hadr a chválila, jak krásně chytla barvu, jak se napila, po chvíli je obrátila, by stejné osychala, a zas je tak pozorně a nadšeně prohlížela. Král sáhl po novinách, ale brzy je odložil, neboť i jeho nakazila dětská radost: cítil se mladým a svěžím a neodolal pokušení, aby se znovu nezúčastnil té radostné práce. Přistoupil ke krbečku ve zdi a rozkřesával v něm oheň.

„Počkej až po večeri, trouba bude teplá, pak je nahřejeme,“ odháněla ho žena. „A kdo by tak dlouho čekal, ať vidíme, jak se povedla,“ vybíral dál muž suché loučky pod železnou trojnožkou. „Tys horší, nedočkavější než děti,“ usmála se naň Marjanka, ale nezkazila mu radost. Šla do truhly, kde měla plno záplat, ústřížků a zbytků všelijakých, vytáhla kus jemného sukýnka, nad oheň postavila plechový pekáček, aby se rychle prohřál, a už naň položila vajíčko.

S otevřenou hubičkou všechno pozoruje Hanýžka. Vajíčko je přece vařené, což je máma bude ještě opíkat? Ale co to? Záznak se děje s vajíčkem! Hele, ono bělá odspodu, vosk se na něm rozpouští a stéká na pekáček, matka do něho jemně tukla prstem, převrátilo se na bok a ukázala se na něm krásná bílá hvězdice, jakoby z nití upletená! Vtípné Hanýžce vtom vzešlo světlo a rázem pochopila celé tajemství malby.

„Jéjé! Mámo!“ vykřikla překvapením, „jak jste si to pěkně vymyslíla!“

„To já jsem si nevymyslíla, děvečko drahá, to mi ukázala moje máma jako já dnes tobě, ta to měla od báby, bába od prachbáby, prachbába od prachprachbáby, tak to šlo, co svět světem stojí,“ mluvila

Králová a v sukýnky pečlivě mnula vajíčko.

„První patří tátovi,“ usmála se, rozevřela dlaň a na tmavém sukýnku seděla červenohlá straka, natáhla ruku a podávala vajíčko se šelmovským úsměvem v očích i koutečích úst mužovi. Král po něm dychtivě sáhl, a jak na ně pohlédl, četl na něm ve věnečku nápis: „Král, Král, na dudy hrát!“ rychle shoval vajíčko do kapsy, stříhl očkem po ženě, která už nahřávala druhé vajíčko a pochválil ji: „Pěkné, přepěkné vajíčko jsi mi dala, nesmím ti je zůstat dlužen.“ „Já ti je darovala a nepůjčila, nemusíš tedy oplácet,“ volala Marjanka od krbu, ale už držel v ruce pilník a červené vajíčko, už obratně a dovedně rýsoval na něm holubičku, proti ní druhou, do zobáčku jí dal pentličku, aby se o ni tahaly, a na pentli napsal: „Králová za času hrávala na basu!“, kolem udělal nějaké kudrlinky jako obláčky, na špic i pouk vyškřábal kulatou čepičku a udělal poslední čárku právě ve chvíli, kdy jeho žena utírala poslední vajíčko.

„Tu je ode mne za straku rejské, abys neplakala, že jsem ti nic nedal,“ vážně podával selee vajíčko.

„Já ti je dala na šátku, a ne na holé dlani,“ „Zatrápené ženské!“ povzdychl si Král matomyslně, otevřel stolík, vytáhl z knížek bankovetli, položil si ji na dlaň, na ní vajíčko a znova řekl: „Teď leží na šátku!“ „Tak to má být,“ zasmála se Marjanka a rychlým hmatem sebrala papírový peníz i s vajíčkem.

„Já jsem si vzal jen vajíčko, šátek jsem nechal ležet,“ ohrazoval se Král. „Řekla bába tvá: blázen, kdo dává – kdo bere, dva!“ omlouvala se i Marjanka, a už strkala šustivý papírek i s vajíčkem pod fěrtuch do plátěného kapsáře.

Hanýžka neměla uší ani očí pro to, jak se táta s mámou škádli. Prohlížela straky svoje i sestřiny. Každá měla tři a od otce dva rejsky, ale ty musily schovat před krásou lesklých, ohnivě zářících strak. Obdivovala každý kvítek, růžičku, jablíčko, srdíčko a nevěděla, které to vajíčko je nejkrásnější. Nemohla se jejich krásy nabažít, nemohla se s nimi rozloučit, i v noci se jí o nich zdálo a těšila se, co bude závidět, až se jimi zítra pochlubí.

A ta chvíle teď nadešla! Sedí Hanýžka na kamenném sedátku pod jejich okny, sluníčko svítí a hřeje, ptáci zpívají, před ní hraje chlapeč i děvčata o vajíčka, ale ona opatruje malou Pepku, která už počíná sama chodit, ale ještě víc než Pepku opatruje

straky a rejsky svoje i Marjankiny. Pálusuc Kuba i Svatošuc Jírka už k ní přišli, vyhrála na nich dva půlkrejcary, protože jsou hlupáci, nastavila jim červené vajíčko špičkou, nikoli poukem, a oni si toho nevšimli. Po špičce sjede každý půlkrejcár a žádný ji neprorazí. Zato Marjanka už prohrála obě vajíčka od Kmotry a nemá už nic než straky a rejsky.

„Ty hloupá Marjano,“ vadí se s ní Hanýžka, „proč hraješ když to neumíš, když na vejci nerozeznáš pouk od špičky?“ Ale teď k ní míří Klíkovic Martiněk a na toho se musí zvláště naostřit. Martinovi už stojí obě kapsy u kabátu, dívá mu z nich vajíčka horem nepadají, prosekl a vyhrál každé vejce, neboť si doma už před týdnem obrousil na kameni celý okraj půlkrejcárku a zase ho pošpinil, aby se neleskl, a nikdo nic nepoznal. Martin zná všechny šmejdy, jeho vajíčko nikdo neprosekne ani neprotakne, neboť je má vylité smolou tak dovedně, že ať je zkouší v zubech nebo v ruce, nelze je od pravého rozeznat. Truhlář udělal Smolíkově vajíčko dřevěné, ale jak je vzal Martin do ruky a klepl jím o svoje přední zuby, hned jim praštil přede všemi o zem a nerozbilo se. Nešťastnému Tomáškově naložili hřbet, že sotva domů pod tím nákladem odlezl. Ještě hůře by se vedlo Honzíkovic Honzíkovi, který dostal od majolikařů vejce porcelánové, kdyby se nebyl lekl výprasku Smolíkova a včas se nepříznal. Vajíčko šlo teď z ruky do ruky, každý kluk je potěžkal a hned se chlubil, že by je byl poznal podle váhy, když ne podle velikosti a barvy, ač po chvíli už nic nepoznal a šikovnému Honzíkovi přece jen se podařilo menší kluky obehřát, ale jen někde za rohem, kde ostatní naň neviděli, na společném hřišti musil hrát a také hrál potivě.

„Hanýžko, tůkneme si! vykřikl výhrou rozjařený Martiněk. „Baba na babu!“ vyskočila hned Hanýžka, vybírajíc ze zástěrky červené vajíčko a držíc je poukem vzhůru. Klikla se roz-

práhl, a už chrustla skořápka na Hanýžčině vajíčku. Zaplála hněvem a vykřikla: „Špic na špic!“ Oba hráči rychle obrátili vajíčka a teď Hanýžka si zamířila a krátkým, ostrým pohybem, jako by chtěla bodnout, tukla do nastaveného vajíčka, ale opět chrustla její skořápka a nikoliv Martinova. Nezdá ji rozčiloval. „Ještě jednou,“ dupla si nožkou, „Třeba desetkrát,“ smál se Martin a strkal vyhrané, nakřaplé vajíčko, kaču, do kapsy. „Baba na babu, a já začínám,“ poručela Hanýžka, ale hra i prohra se opakovala. Čím je to? Že Martin šmejdí! Ale počkej! Hanýžka sáhla potřeť do fěrtoušku a vytáhla – straku. Klíkovi se v očích zajasřilo, ale hned jaksi ochladl. „Tu by bylo škoda rozhlít, dej mi ji, slibáš mi ji za jídáše.“ „Už si vyhrál dvě kači, máš dost za ty tři uhlíčky. Vyhraješ-li ji, bude tvá, podívej se, co jich mám,“ roztáhla fěrtoušek před udiveným zrakem Martinovým. „Uvidíš, že ji protůknu, dej mi ji, dám ti jiné vajíčko.“ „Sad, vyhraješ snad!“ „Dám ti dvě.“ Kolem už se kupí ostatní hráči a Hanýžce svítí očka jako rozhněvané kočce. „Dej mi to, co s ním hraješ!“ vykřikla, Martin se na okamžik zarazil. Cítil, že je v úzkých a obrátit nemůže. „Tak z ručky do ručky,“ rozhodl se náhle spoléhaje se, že se mu podaří Hanýžku nějak osidit, ale jak natáhl ruku, Hanýžka ho přes ni udeřila, Martinovo vajíčko z ní vyletělo, a jak dopadlo na zem, rozbilo se a pod bílou skořápkou začernala se smůla. Martiněk skočil po Hanýžce, všichni počali křičet: „Smolák! Smolák! Kolomazník!“, rány na Klíku jen pršely, vajíčka v zástěrkách i kapsách chrupala, Martin se konečně vydřel z klubka a ještě hůř seřazen než Tomášek pádlil k domovu. Ale Hanýžka měla ve fěrtoušku místo strak a rejsků trochu skořápek, které skrápěla horkými slizkami a vykusovala z nich bílek i žloutek, aby alespoň něco z nich užila.

Jindřich Š. BAAR

Z knihy Hanýžka a Martiněk

KDO MUŽE PODATI POMOCNOU RUKU

KVALIFIKOVANÝ TRUHLÁŘ
t.č. v ZÁPADNÍ EVROPĚ, PROŠÍ o POMOC
při EMIGRACI do AMERIKY

Svobodný 27letý univerzální kvalifikovaný
truhlář (joiner - cabinet maker) s menšími úsporami
t.č. v Záp. Evropě hledá zaměstnavatele případně
sponzora v USA.

BLIŽŠÍ INFORMACE PODÁ JEHO PŘÍTEL
VOLEJTE: ☎(216) 321-2837

DOPISY našich čtenářů

Cicero - Illinois

Dvě Anežky potřebují vaši pomoci

Texty modliteb na třetí týden po velikonočních za Anežku Chrobákovou:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky až na věky věkův - amen.

Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, vysvobod' nás od pekelného ohně, přiveď všechny duše do nebe, obzvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Otče náš.../jednou/
Zdravas Maria.../desetkrát/- za slovem Ježíš vždy přijde:

....kterého jsí, Panno, v Betléme porodila."

Prosba: Matko našeho Pána Ježíše Krista spolu s blahoslavenou Anežkou, její patronkou, přednešete naši opravdovou a vroucí prosbu Bohu Otci, aby se smíloval a naši Anežku nám uzdravil.

Cleveland - Ohio

Vážená redakce:

Budu velice rád, když tento můj článek uveřejníte v Hlasu národa. Věřím, že se přeci snad někde. Krajane-katolíci rozhodnou a biblí si objednájí, což bude pro ně velmi prospěšné v dnešním materialistickém světě. Poněvadž se přihlásilo jen 180 zájemců rozhodl jsem se touto cestou, že nyní této dobré věci pomohu. Předtím jsem se pokoušel s krajany o vydání bible mluvit a upozornit je na toto vzácné dílo. Zjistil jsem však, že jsem nepochopil, že se nepřihlásili. Lidé při různých schůzkách mnoho mluví zrovna tak jako při pití piva a u "tančovaček", ale prospěšnou a užitečnou věc podpořit nedovedou.

Nemístná šetrnost

Název tohoto článku by si zasloužil ostřejších slov nebo lépe řečeno, palby těžšího kalibru, jež by prorazila krunýř v srdcích

a myšlení mnohých krajanů-katolíků, nejen zde v Americe ale i v celém světě.

Loňského roku bylo několikrát oznamováno v Hlasu národa, že bude vytištěna úplná "Katolická česká bible."

Jelikož jsme v písemném styku s dp. Jaroslavem Popelkou, jenž celou záležitost vytištění bible řídí, byl nám od něho doručen dopis, který obsahuje doslovně toto: "Na naši výzvu, aby ti, kteří se závažně přihlásili k odběru dvojsvazkového Pisma svatého v českém jazyku (o víc jak 4.200 stranách za 50 dolarů) jichž se přihlásilo do dnešního dne, tj. zaslali zadaný obnos dle své objednávky". 180 krajanů z celého světa."

Až potom z dopisu dp. Jaroslava Popelky Ano, není to omyl, čtete správně, jen 180 krajanů z celého světa. Měl jsem též dojem, že se mýlil a nebo, že omyl učinil dp. Popelka. Avšak, jest to bohužel nejen smutně otfesnit, ale i zahabující pravda, že se v celém světě nachází jen 180 katolických krajanů, kteří mají správně a účinně pochopení pro věc takového významu jako jest vytištění bible. Našlo by se mnoho slov, kterými by bylo možno toto nepěkné jednání oz-

načit.

Uvažte, milí krajané-katolíci, že nejen vám ale v mnoha případech i vašim dětem přinese tato kniha mnoho dobrého pro celý další život. Rozhodně více, než návštěva různých veřejných místností se zábavou pochybného rázu, což také platí o některých knihách, jež jsou nyní vydávány. Nejen v Americe ale v celém světě je vydáváno dosti českých knih a to dobrých, avšak současně s těmito i některé knihy druhu tak hrubého a vulgárního, že jest skoro neuvěřitelné, že je někdo může číst.

Věřím však, že v zájmu věci by bylo dobré, aby o vytištění bible i kněží ve svých kázáních uvědomovali své osadníky a tím zvýšili zájem o biblí.

Miroslav Brzobohatý

Vážený a milý náš čtenáři:

velmi radi uveřejňujeme Váš dopis. Víte dobře, že v Hlasu národa jsme vydání české bible několikrát oznamovali, několik čtenářů se nám přihlásilo a jejich jména jsme poslali Otci Popelkovi, někteří mu snad dopsali sami - samozřejmě nebylo jich tolik, kolik bychom si přáli. Doufejme, že dnešní Vaše slova, "padnou na úrod-

nější půdu." Nesmíme však přestat věřit, že nakonec dobrá věc se podaří.

redakce

Cicero - Illinois

Pánové,

přiložené a opožděné zasílám předplatné pro Hlas národa a pro svou omluvu dodávám, že *snad lépe pozdě, než nikdy!*

Vámi vydávané noviny jsou velmi informativní a nezávislé a bez politické předurčenosti. Vždy se snažte informovat čtenáře po všech stránkách jaká je skutečná situace a jaká může být i budoucnost, dle různých názorů a předpovědí...

Velmi zajímavý je "Sloupek informací", zvláště z 24. března t.r. a jistě my všichni doufáme, že předpovědi "škarohlídů" se v budoucnosti neuskuteční!

Moji otázkou by bylo, co máme dělat, aby nedošlo k nejhroší depresi, inflaci a kolapsu Soc. Security a Medicare a pod.?, zvláště nyní, kdy jsem obdržel dopis, jako snad ostatní, pobírající Soc. Security od syna bývalého presidenta F.D. Roosevelta. Bývalý Congresman James Roosevelt si vzal za úkol udělat vše pro záchranu a udržení toho, co jeho otec jako president prosadil pro pracující lid - Soc. Security!

Protože máme velký deficit /větší vydání než příjem/, takže nikdo si nemůže být naprosto jist co přinese budoucnost a jaké další omezení přijde pro lidi v pensii...

Velká nezaměstnanost /větší než je přiznávána/ je částečně způsobena dalším DEFICITEM, tento deficit, je obchodní deficit. Totiž dovážíme více než vyvážíme a rozdíl /deficit/ je 70 anebo více bilionů. Jen s Japonskem jsme ve ztrátovém obchodu asi 20 bilionů ročně. Japonci prohráli

NEZAPOMEŇTE POTĚŠITI

Vaši maminku v den matek 13. května 1984 pěkným blahopřáním v anglické, české, slovenské, italské, německé, polské řeči v cenách od 15c do \$5.00.

U NÁS NALEZNETE OBROVSKÝ VÝBĚR ZBOŽÍ Z ČESKOSLOVENSKA A JINÝCH EVROPSKÝCH ZEMÍ, jako křišťálové sklo, keramiku, obrazy, granátové šperky, panenky, české a slovenské rekordy, kasety, 8th-Track, bytliny, koření, kuchyňské potřeby, mlýnky na mák, kráječe knedlíků, cukrovinky (candy), šálky na hlavu, pentle na dárky, pentle na kroje, kapesníky. Největší výběr českých a slovenských knih, slovníků, učebnic řeči.

SPECIAL: Drobne sušené světlé hříbky, výborné chuti do omáček a polévek - 6 oz. v kelímku \$6.50, pošt. \$8.35 - 2 oz. \$2.75, pošt. \$3.95 - 1 oz. \$1.50, pošt. \$2.50.

Zvláštní prodej - SPECIAL SALE - na keramiku "JIHOTVAR," džbánky s květinovým vzorem s 1/3 slevy z původních cen - ceník zdarma, žádejte.

Opožděná zásilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, co byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, pošt. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Obchodní hodiny: Od pondělí do pátku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručně. Těz vyplácen fondů-trusts (požálost) příbuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicomu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Doprovázená výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

Říjen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

Objednejte si novou knihu

Antonín Cyril Stojan,
apostle of Church Unity
Msgr. Ludvíka Němce

Kniha je pěkně vyhovena a ilustrována
Cena knihy je \$11.95 a poštovné.

Má 250 stran a 35 obrázků

Ize ji dostat přímo u nakladatele: „Don Bosco Publications“, 475 North Avenue Box T, New Rochelle, N.Y. 10801.

Tato kniha by neměla chybět v žádné knihovně.
Každý věřící Čech by si ji měl objednat.

ANTONIN CYRIL

Apostle of Church Unity

Ludvík Němec

JAMES ROOSEVELT
United States Congressman (Retired)
Washington, D.C.

My father started Social Security. Now, we must act to Save Social Security and Medicare!

Dear Concerned American:

Will you spend 45 seconds, right now, to save Social Security and Medicare?

If your answer is "Yes," then sign and return the enclosed official certified petition to the Congress of the United States right now!

Never in the 45 years since my father, Franklin Delano Roosevelt, started the Social Security system has there been such a severe threat to Social Security and Medicare benefits.

Just consider these facts:

- ✓ The recently enacted "Social Security" balloon signed by President Reagan is just a stop-gap measure. It won't permanently solve the threat to the continued payment of our Social Security and Medicare benefits. For this assurance, we need a permanent non-political solution.
- ✓ The Medicare Fund faces even more severe funding problems than Social Security. Without citizen action we could lose many of Medicare's benefits.
- ✓ Last year, the cost-of-living increases in Social Security were delayed six months, and further suspensions of badly needed cost-of-living increases are being threatened.
- ✓ In 1982, Congress cut \$17 billion from Medicare. Massive additional cuts are included in the President's current budget proposal.
- ✓ Social Security payments are now going to be taxed for the first time in history, and there are numerous proposals to begin taxing Medicare and the value of other programs designed to benefit the retired, the elderly and the disabled.
- ✓ In the future, under a new law, the minimum age for receiving Social Security benefits will increase to 67. Now there is a proposal to increase the minimum age qualifications for Medicare and other benefits to 67 or more!
- ✓ Five government reports say unless we act NOW, Medicare benefits will have to be cut severely — the Medicare fund will go bankrupt!
- ✓ The entire trend is now toward converting Medicare from an insurance program to welfare by attempting to limit Medicare to just the very poor. This would be tragically unfair to everyone who has been paying into Medicare over the years.
- ✓ Still another proposal would have cut 40% from early retirement benefits.
- ✓ Congress is now considering legislation which would DOUBLE the premium payments for Medicare coverage.

The Medicare Fund has borrowed \$12,400,000,000.00 (\$12.4 Billion dollars!) from the Social Security Fund. Medicare is in so much trouble it has been unable to even pay the interest on this loan! This debt endangers both Social Security and Medicare!

In addition, Medicare now faces continuing deficits, which further threaten both these vital programs.

We, as a nation, have a solemn commitment to the tens of millions of our people who have paid into Social Security and Medicare over their long working years. These Americans are counting upon Social Security and Medicare, and they must have it or face a crippling financial hardship.

Deep cuts will mean a dreary existence for present and future Social Security and Medicare recipients, and will create a terrible hardship on their children and grandchildren — those who will somehow have to support retired family members.

Must it be so? Must we break our solemn commitments to the men and women who worked so hard and paid their fair share into Social Security and Medicare?

No, it need not happen, not if you will join with me and millions of Americans to stop it — right now.

The politicians say we can't afford Social Security and Medicare. But, they say we can afford ever increasing welfare payments.

✗ They don't say we can't afford millions upon millions of new South American and Asian and Haitian immigrants.

✗ They don't say their rich corporate buddies have to give up their tax loopholes.

✗ They don't say we should stop the illegal aliens who cost billions each year.

✗ And they don't say we can't afford the politicians' lunacies and foreign junkets and billion dollar pet projects.

No. They say we can't afford Social Security and Medicare.

Some are saying, in effect, "Let the retired widow go without a decent meal or enough heat or health care. Let her live in an unsafe neighborhood and wear shabby clothes. But, please, not one less gallon of gasoline for my limousine!"

Well, we've got to show them! We must take action, by mounting a mass petition drive and forming a huge organization, to Save Social Security and Medicare.

It is my goal to deliver 1,000,000 petitions to the Congress of the United States this year alone. These petitions demand the preservation of Social Security and Medicare and keeping the solemn commitment they represent for our people.

I served as Secretary to the President in the White House when my father held that office.

And I served for 11 years as a Member of the United States Congress.

So I know, better than anyone, how powerful is our right to petition the government for a redress of our grievances.

So, please, right now, sign and mail me your petition. It has never been so necessary, so urgent, that you take action.

At the same time, please seriously consider joining your National Committee to Preserve Social Security and Medicare.

The National Committee is a non-profit, tax-exempt organization, comprised solely of concerned Americans such as yourself, who have invested a small amount to help block the rich and powerful forces who would destroy Social Security and Medicare.

The National Committee to Preserve Social Security and Medicare is non-partisan and non-governmental. We have no corporate members, no special interest group support, and no source of income other than the voluntary dues of ordinary Americans who want our nation to keep its commitment to the Social Security and Medicare programs.

As a Member, your annual dues are only \$10. And for this you will receive a gold embossed personal plastic membership card, a regular newspaper "Saving Social Security" which includes vital information on how your Senators and Congressmen stand on Social Security and Medicare and how you can help your cause. Furthermore, your "Saving Social Security" newspaper reports on government actions, such as the proposal to deregulate nursing homes. We believe the standard for nursing homes is already too low.

And your newspaper carries stories about new Social Security, Medicare and other programs for which you may qualify—such as the new hospice and home health care benefit services which are now available.

In addition, as a Member, you will be enrolled in our Legislative Alert Service.

The Legislative Alert Service will immediately advise you, by telegram or letter, of fast breaking developments in Washington with respect to the Save Social Security and Medicare programs.

Your Legislative Alert will also tell you how you can best act to help—such as by calling your Congressman's local office or sending one of your Senators an immediate letter.

And, most importantly, you will be helping to make it possible to continue our work here in The Capitol to protect, defend and improve the Social Security and Medicare Programs.

So, please act today. Mail your Officially Certified Petition to the Congress of the United States. Hopefully, you will also join your National Committee to Preserve Social Security and Medicare at the same time—but in any case, act today. I have enclosed a first-class, postage paid envelope for your use.

Urgently awaiting your reply, I am,

James Roosevelt
James Roosevelt

United States Congressman (Retired)
Chairman, National Committee to Preserve Social Security and Medicare

P.S. Thousands of ordinary Americans, like yourself, have invested an average of \$10 to send petitions, such as the one enclosed, to concerned people all across our country. Naturally, they hope you will also join them as Members of the National Committee to Preserve Social Security and Medicare, but even if you cannot afford to join, please sign and return your petition.

If you fail to at least return your Petition, the investment of so many Americans will go to waste. At the same time, I will be very disappointed if you don't join, because we must continue collecting petitions and funding our work with the Congress, so join your fellow Americans, as a Member, if you possibly can.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAN RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

válku, ale od té doby vybudovali s naší pomocí a pod. největší průmysl na světě. snad i vyrábí více aut než v Americe. Oni také určují kvoty řádků kolik aut dovezou do USA a co smí Amerika dovážet do Japonska.

Nyní část práce dělníků a úředníků dělají „ROBOTI“, proto by měl být snížen počet hodin pro pracující. V Německu v poslední době byly demontovány, sami dělníci žádají o snížení prac. týdne na 35 hodin! Sonntagpost, March 18, 1984. Poslední snížení prac. hodin v týdnu ze 48 hodin na 40 hodin prosadil prezident Roosevelt před 50 léty!

Inflace anebo-li znehodnocování našetřených peněz je další problém, který nás přivádí k depresi. Tento problém dobře vyřešit byv. prezident Nixon, který zavedl kontrolu mezd a cen, takže inflace byla skoro zastavena na dobu několika let.

Nedávno jsem četl články, kde prezident Reagan si stěžoval na svoje poradce, kteří vždy předvíдали a slibovali to co nepřišlo. Jistě náš prezident je obklopen lidmi, kteří znají matematiku a přečetli spousty knih, avšak neznají skutečný život a problémy většiny Američanů a problémy Ameriky. Tito profesori ekonomie dávají p. prezidentovi nedobré rady a předpovědi a já doufám, že prezident Reagan se osvobodí od těchto lidí, jistě lépe pozdě, než nikdy a jak se vždy říkávalo: **NIKDY NENÍ POZDĚ!**

Přikládám dopis od National Committee to preserve Social Security and Medicare, jehož předsedou je pan James Roosevelt. Jistě bude na Vás v redakci Hlasu národa, zda tento dopis otisknete, aby ostatní Vaši čtenáři byli informováni o všem, co se jich může brzo týkat...Žádné dobré vyhlídky do budoucna, zvláště také proto, že naši reprezentanti ve Washingtonu rozhazují biliony dolarů pro tak zvanou pomoc jiným státům, z čehož si tamní politici budou vkladová kontá ve švýcarských bankách a co z vojenských pomoci ve zbraních, bombách a pod. se stává, jsme viděli na televizi.

Bylo by jistě zajímavé, když by jiní Vaši čtenáři chtěli nestraně a bez fanatismu/politického přisvědčení myšlenkami a články k tomu, co musíme a co musí naši představitelé udělat, aby nedošlo k předpovědím katastrofy pro nás.

Děkuji za přečtení snad nezajímavého a snad nic nového nepřinášejícího dopisu.

S přáním hodně úspěchu,

oddaný V.B.M.

Washington. — Už se hodně mluvilo o tom, jak by asi vypadal svět po všeobecné nukleární válce. Říkalo se, že města i průmyslové podniky by byly úplně zničeny, že by neexistovala žádná lékařská služba, telekomunikace by byly vyřazeny z provozu, byla by zničena ochranná vrstva ozonu ve stratosféře, takže svět by byl vystaven působení ultrafialových paprsků, vyvolávajících rakovinu kůže; svět by byl zároveň vystaven účinku radioaktivních zbytků z výbuchů bomb atd. Zahynulo by asi 200 milionů až bilion lidí, avšak zbytek světového obyvatelstva by prý přežil a byl by schopen postupně provést poválečnou rekonstrukci. Skupina amerických vědců, včetně známého dr. Carl Sagana, však nedávno varovala, že důsledky globálního nukleárního konfliktu by byly mnohem horší, než se dosud připouštělo. Tito vědci důkladně prostudovali důsledky výbuchů atomových bomb v Hirošimě a Nagasaki na konci druhé světové války: všimli si toho, že v těchto městech jakož i v Hamburku, ke konci války intenzivně bombardovaném, došlo po náletech k „ohnivým bouřím.“ Po bombardování tam vznikly požáry, které zničily prakticky vše co zbývalo. Po nukleárním bombardování jednoho tisíce měst by se projevil důsledek na celém světě. Při vzniklých ohnivých bouřích by vystoupilo do vzduchu - do výše 10 až 20 mil - na 225 milionů tun kouře, který by se postupně rozšířil ve stratosférických výškách a zahubil by celý svět. Saze a

kouř z hořících měst a lesů by zabránily asi 99 % slunečních paprsků proniknout až k zemskému povrchu; na severní polokouli mezi 30. a 60. rovnoběžkou by se vytvořila neproniknutelná černá vrstva mraků. Hustý kouř by znemožnil slunečním paprskům proniknout k zemi, kde by pak došlo k „nukleární zimě.“ V době pouhých několika dnů, říkají zmínění vědci, kvůli stále noci by země na severní polokouli zmrzla. Teplota by tam rychle klesala až na 25 stupňů F pod nulou, a to i v červenci. Všechna úroda by byla zničena, většina rostlin, zvířat a mikroorganismů by vyhynula a biliony světového obyvatelstva by nakonec zahynuly hladem. Došlo by asi k podobné všesvětové katastrofě, ke které došlo na zeměkouli před 65 miliony let, kdy pravděpodobně na zemi dopadl větší asteroid, vzniklým prachem bylo zahaleno slunce. Světová atmosféra se silně ochladila a na zeměkouli vyhynuli dinosauři a s nimi většina rostlin a živočichů. Takovou katastrofu by lidé asi nepřežili; na zemi by pak zůstali hlavně jen „švábi, krysy a mouchy.“ K tomu, aby došlo k této všesvětové pohromě, by prý stačilo, aby bylo užito pouze asi třetiny existujícího nukleárního arzenálu. Kdyby však někteří lidé tuto válku přežili, asi by se rázem ocitli na úrovni doby kamenné.

● ● ●
Djakarta. — Indonéská ekonomie se za nynějšího jejího prezidenta Gen. Suharta slibně rozvíjela; v přítomnosti však na ni dolehly různé velké těžkosti.

LETEM

SVĚTEM

V letech 1980-81 vzrostla o celých 9,6 %. Zatímco v r. 1976 byl hrubý národní důchod na hlavu v Indonésii asi 240 dolarů, v r. 1981 stoupl na 520 dolarů, takže postoupila z kategorie nejhudších rozvojových zemí do kategorie zemí „středního národního výtěžku na hlavu.“ Suhartova vláda moudře věnovala velkou pozornost zemědělství: bylo zavedeno intenzivní užívání umělých hnojiv, byly zavodněny a obdělány rozsáhlé plochy půdy ležící ladem a bylo zavedeno užívání vysoce výnosných zúšlechťovaných druhů rýže. Tím se Indonésie stala téměř soběstačnou na rýži, tvořící základ výživy tamního obyvatelstva. Zatímco výnos rýže se zvyšuje asi o 4 % ročně, obyvatelstvo Indonésie vzrůstá o 2,34 % ročně; podle výpočtů bude tedy Indonésie mít v r. 1994 asi 200 milionů obyvatel a na každého jejího občana bude v tom roce sklíženo 150 kilo rýže, což asi tak odpovídá jeho roční spotřebě. Indonésie také chová značné podzemní bohatství oleje a přírodního plynu. V letech 1980-81 jejich vývoz představoval tři čtvrtiny celkového indonéského vývozu do zahraničí; dané a dávky z těžby a vývozu oleje a plynu přinesly tehdy vládě na 70 % jejich příjmů. Vláda užila příjmů z oleje na rozvoj průmyslu, zejména těžkého; byly zbudovány rafinerie oleje, petrochemické podniky a továrny na výrobu hliníku. Jen v r. 1981 investice do těchto odvětví průmyslu dosáhly výše 10 bilionů dolarů. Indonésie také dnes vyrábí dosti cementu a umělých hnojiv pro svou vlastní potřebu. Také průmysl textilní byl rozvinut. Vláda si mohla dovést tyto obrovské výdaje v době, kdy měla velké příjmy z oleje. Dnes se však ekonomická situace Indonésie značně zhoršila. Podle posledního rozhodnutí schůze zemí OPEC Indonésie smí vytěžit pouze 1,3 milionu barelů ropy denně, ačkoliv ji dříve těžila 1,6 milionu barelů a chtěla její těžbu ještě zvýšit na 1,8 souduků. Příjmy z oleje tedy značně klesly. Vloni pak navíc klesla kvůli všesvětovému ekonomickému potuzim poplatka po indonéských vývozních produktech - dřevě, činu, surové gumě a kávě asi o 30 %, a zatím o výrobky nového indonéského průmyslu byl zatím jen slabý. Za těchto okolností indonéská vláda už nemá po ruce dostatečně finanční prostředky pro pokračování v

plánované rychle industrializaci země. Vše je ještě ztížena tím, že v Indonésii rychle vzrůstá spotřeba energetických zdrojů - (asi o 12 % ročně) - takže podle odhadů v r. 1992 Indonésie sama spotřebuje tolik ropy a plynu, kolik jich nyní těží. Ekonomický růst země se tedy dosud stále snižuje; v letech 1982-83 činil pouze 6,5 % a stále klesá. Sociální problémy Indonésie se rovněž nezlepšují: stále asi 40 % z jejích 150 milionů obyvatel vydělá za rok méně než 90 dolarů. Polovina veškeré činné pracovní síly je pouze částečně zaměstnávána a každým rokem přibývá na trhu práce dva miliony nových mladých pracovníků. Přitom moderní průmyslové podniky, zbudované Suhartovou vládou, potřebují jen malý počet nespécializovaných dělnických sil. Na ostrově Jáve, menším než je stát Illinois, žije asi 93 milionů obyvatel; z nich však asi 40 % jsou venkované bez pozemků. Tito tvoří mocný venkovský proletariát a žijí ve velké bídě. Prezident Sukarno sice rozhodl v r. 1960, že měla být provedena pozemková reforma ve prospěch nemajetných venkovanů, avšak prezident Suharto ji neprovedl, protože podle jeho mínění „zaváhala komunismem.“

Dnes si občané Indonésie musejí platit za všechno, stát jim nedává nic zdarma, ani školní výuku, ani zdravotní ošetření. Kromě toho ještě indonéská společnost je na všech úrovních proniklá korupcí, která ještě více zvyšuje rozdíl mezi bohatými a chudými, přináší s sebou mnohé nespravedlnosti a způsobuje, že asi 30 % státních příjmů je zpronevěřeno a rozkradeno. Suhartova vláda se pokouší odstranit, anebo aspoň zmírnit nedostatky ekonomického života své země. Plně si je vědoma toho, že dřívější bohaté příjmy z prodeje ropy jsou věcí minulosti, která se už asi nevrátí. Snaží se tedy zvýšit těžbu a vývoz jiných produktů, zejména činu, dřeva, kavy a surové gumy. Těží i do země cizí investice a snaží se těmito průmyslovou výrobu rozmanitěji. Úsilovně hledá ve světě nova odbytě pro svůj vývoz. Doposud jejimi předními obchodními partnery bylo Japonsko; nyní jedná se zeměmi Evropského společeného trhu, aby zmírnily svoji protekcionistická opatření proti indonéskému textilu. Cizí firmy, ucházející se o zakázky indonéské vlády, musejí povinně koupit určité

množství indonéských produktů.

Suharto za své vlády vždycky dával první místo úsilí o ekonomický rozvoj své země. Za dnešních okolností však není možno říci, zda bude mít nakonec úspěch a podaří se mu překonat ekonomickou a sociální zaostalost stále ještě kmenové Indonésie, rozdělené různými nářečnými, politickými i náboženskými.

● ● ●
Chicago. — Vědci Chicagské university začali pracovat na sestrojení nejmenějšího mikroskopu světa, který bude schopen zvětšit pozorované věci 150 milionkrát. Toto bude stejné zvětšení, jako kdyby měl, užívající k hrám na pláži, byl zvětšen na velikost zeměkoule. Čeká se, že sestrojení tohoto mikroskopu si vyžádá doby tři let. Pomocí tohoto mikroskopu bude možno vidět individuální atomy tuhých hmot, čímž bude zahájena nová éra ve studiu atomické struktury hmoty. Pomocí dosud existujícího nejmenějšího mikroskopu světa, zhotoveného rovněž na Chicagské universitě, bylo po prvé v dějinách možno vidět atomy uranu, které vypadaly jako rozmazané tečky. Nový mikroskop bude pětikrát silnější; umožní vidět částice menší než je atom a poskytne jasnější obrazy o posici atomů na jejich normálních místech v tuhých hmotách. Světelné mikroskopy mohou zvětšovat pouze asi tisíckrát; dosavadní nejmenější mikroskop Chicagské university může zvětšovat 30 milionkrát.

Dnešní teoretické znalosti, vztahující se na zhotovení nového mikroskopu, mají 90 % pravděpodobnost toho, že se tento podnik podaří, a že mikroskop bude fungovat tak, jak si to vědci teoreticky představují.

● ● ●
Chicago. — Specialisté ve studiu počasí, podnebí a atmosférických jevů, dnes obvykle myslí, že naše zemská atmosféra se pozvolna otepluje kvůli tomu, že industrializace pravděpodobně stále větší procento kyslíku uhlíkového, který pak způsobuje „skleníkový efekt“ neboh pozvolně oteplování atmosféry, jak jsme již o tom psali několikrát. Už asi od r. 1880 se zemská atmosféra otepluje kvůli zvýšenému obsahu kyslíku uhlíkového ve vzduchu; toto stále oteplování atmosféry může mít hrozné následky pro naši zemi, neboť se čeká, že do poloviny

ATARI -INTELEVISION- ODYSSEY

*Ballie and many others.
Home video cartridges at
wholesale prices.*

Shipped anywhere

Mluvíme česky

**FREE PRICE LIST
UPON REQUEST**

*Vanik's Stamps & Coins
3747 Grand Blvd.*

Brookfield, Ill. 60513

Phone 485-9066

příštího století se zemská atmosféra oteplí průměrně o 6 stupňů. — Nyní však Stanley Changnon, vědec z „Illinois State Water Survey“ ve studii o vývoji atmosférických poměrů ve státě Illinois - v době od r. 1850 až dodnes - dospěl k závěru, že skutečnost je složitější. Zjistil, že v údobí od r. 1850 do r. 1930 teplota v Illinois průměrně stoupla o 5,5 stupně, že však v údobí od r. 1930 do r. 1983 klesla o 3,5 stupně, ačkoliv se tam industrializace, počet automobilů a množství kyslíku uhličitého, vypuštěného do vzduchu, zvýšily. Pálením uhlí a nafty i gazolinu tam bylo vysláno do vzduchu obrovské množství tohoto plynu. — Teplota na zeměkouli je výslednicí různých činitelů, z nichž některé dosud neznáme. Dr. Changnon zjistil, že na severní polokouli severně od 35. rovnoběžky se průměrná teplota snižila, že tam nyní je během roku méně teplejších dnů a více chladnějších než dříve, a že od r. 1960 se v Illinois zvýšil počet zamračených a snížil počet slunečných dnů, zároveň se tam v létě a v zimě zvýšilo množství vodních srážek. Podle jedné teorie toto snížení zemské teploty vysvětluje zvýšená sopečná činnost, která znečišťuje prachem zemskou atmosféru, jakož i skutečnost, že průmyslové podniky vypouštějí do vzduchu nejen kyslík uhličitý, nýbrž i saze a prachové částice, bránící slunečním paprskům proniknout až k zemi. Jiní opět se domnívají, že zeměkoule se už blíží k další ledové době; poslední ledová doba skončila před 10 až 12 tisíci roky.

● ● ● ●
Londýn. — Protože britská vláda neobdržela od libyjské vlády uspokojivou odpověď na krizi, ke které došlo 17. dubna, kdy stíhací z libyjského velvyslanectví byla usmrcena jedna britská policistka a zraněno 11 demonstrantů, Británie 22. dubna přerušila své diplomatické vztahy s Libyí. Mluvčí britské vlády zároveň prohlásil, že Anglie by považovala za velmi vážnou záležitost, kdyby Libye rozhodla podniknout odvetná opatření proti 8.000 Britům tam žijícím. Libye pouze oznámila, že se podřizuje tomuto rozhodnutí britské vlády, že však bude nadále pomáhat teroristům IRA v Severním Irsku v jejich boji proti tamní britské přítomnosti. Spojené státy přerušily diplomatické vztahy s Libyí už v květnu 1981; dosud však žije v této zemi 800 až 600 Američanů, kteří dosud nebyli nijak znepokojováni. Američané i Britové, žijící v Libyi, jsou totiž nepostradatelní

pracovníci v tamní těžbě ropy, a proto Khadafyho režim je nechává na pokoji.

Dne 27. dubna celý personál libyjského velvyslanectví odletěl z Londýna do Libye. S ním pravděpodobně odletěl také vrah, který způsobil na rozkaz Khadafyho tento vážný incident. Zbraň, které bylo přitom užito, byla asi skryta v diplomatickém zavazadle.

● ● ● ●
N'Djamena. — Podle zpráv západních diplomatů, žijících v hlavním městě Čadu, dne 25. dubna Libye formálně anektovala severní pustou třetinu této země, kterou dosud obsazovali vzbouřenci proti čadské vládě Habrého. Nejsevernější pás tohoto území, zvaný Aozou, již dříve anektovaný Libyí, je bohatý na nerosty, včetně uranu. Podle vládní libyjské zpravodajské služby JANA, Khadafy považuje Čad za „prodloužení Libye“ a proto vyzval francouzskou vládu, aby z Čadu odvolala svou armádu, která brání čadským vzbouřencům podporovaným Libyí, obsadit jižní dvě třetiny této země.

● ● ● ●
Peking. — President Reagan v rámci své předvolební kampaně podnikl šestidenní návštěvu komunistické Číny. Z této návštěvy se očekávají žádné velké výsledky ve vztazích mezi oběma zeměmi; Reagan pouze ukázal svým voličům, že za jeho presidentství vztahy Washingtonu s Pekingem aspoň navenek byly udrženy srdečné. Na své zastávce v Honolulu vyzval všechny národy světa, aby se zřekly války a žily v lásce jedny s druhými. Dodal však, že Spojené státy ve svém úsilí o mír ve světě nemohou jinak než zůstat vojensky silnými a připravenými, dokud SSSR bude vyvažet svou revoluci do světa. Dne 27. dubna ve své řeči ve „Velkém sále lidu“ v Pekingu důrazně připomněl expansionismus a agresivnost Sovětského svazu, vyslovil své uspokojení nad tím, že Čína a Spojené státy dospěly k dohodě o spolupráci v oboru mírového využití nukleární energie, a vynesl systém soukromého podnikání v ekonomii, který zajišťuje lidské společnosti prosperitu, pokrok, dynamismus a svobodu. Tato umláva o atomové spolupráci, uzavřená po třiletem vyjednávání, pouze o několik hodin dříve, zaručuje Číně předání Spojenými státy technologií, které znalosti a Spojeným státům zaručí čínské objevení nukleární reaktoru, různých součástí pro nukleární centrály jakož i nukleárního tepelného materiálu, a celkové hodnotě 20 miliard dolarů.

Čínská televize přinesla Reaganovu řeč asi o dvě hodiny později; z ní však byly vyněchány části, kritizující Sovětský svaz, vynášející svobodu ve Spojených státech, všechny zmínky o Bohu, jakož i Reaganova rada čínským vládcům, aby měli důvěru ve svůj lid, protože vlády, ignorující tuto vitální pravdu, upadají. V příštích dnech president Reagan jednal s čínskými vládci o obchodních vztazích mezi oběma zeměmi - (Čína se totiž velmi živě zajímá o americkou technologii) - o problému Taiwanu, kterému Amerika dosud prodává každoročně zbraně za 780 milionů dolarů, a o jiných problémech ve vztazích mezi Čínou a Spojenými státy. Dne 28. dubna president Reagan navštívil Velkou čínskou zeď, hlavní turistickou atrakci Číny, a 30. dubna se vrátil do Washingtonu přes Aljašku - (kde se setká se Sv. Otcem Janem Pavlem II. na cestě do Jižní Koreje).

● ● ● ●
Kábul. — Sověti zahájili v Afghánistánu naplno svou jarní ofenzivu proti muslimským ohraňovatelům svobody, snažícím se uchovat svou zemi od komunismu a vyhnat sovětskou invazní armádu. Afghánští vlastenci vyhodili do povětří hlavní most přes řeku Ghorband, kudy jsou přiváženy vojenské potřeby ze Sovětského svazu. Dne 21. dubna se tisíce sovětských vojáků, tanků a bombardérů, vrhlo už po sedmé do úrodného údolí Panjšer - 50 mil severně od Kábulu - v úsilí vyhnat z něho vzdorné partizány. Podle sdělení komunistické vlády v Kábulu se jim prý tentokrát podařilo tohoto strategického údolí se zmocnit. Vesnice tam byly pomoci bombardérů srovnány se zemí, avšak tentokrát prý přitom zahynulo „pouze“ asi 800 vesničanů. Tato zpráva nemohla být nezávisle ověřena. Dřívějších šest pokusů sovětské armády o zmocnění se údolí Panjšer bylo bezúspěšných. V příštích dnech byly hlášeny boje kolem měst Herat na severozápadě a Kandahar na jihovýchodě Afghánistánu; do Pakistánu prý dospělo dalších 10.000 afghánských uprchlíků.

Počet afghánských „Lidů“, zborených vesnic a zničených vesměm sovětskou okupační armádou už tak dosáhl prý počtu 217.

● ● ● ●
Haag. — Sandvistická vláda Nikaraguy požadala nejvyšší mezinárodní soud v Haagu o zákrok u Spojených států, aby nepodporovaly vojenské akce proti marxistické vládě Nikaraguy. Americký právník

Abram Chayes, zastupující v tomto sporu Nikaraguy, řekl, že Spojené státy svými akcemi ve prospěch nikaragujských vlasteneckých guerilů jednají proti mezinárodnímu právu; prý tím porušují jak základní listinu OSN, tak i listinu Organizace amerických států. Spojené státy ze své strany tvrdí, že Nejvyšší soud v Haagu nemá pravomoc nad střední Amerikou; samotná Nikaragua dosud tuto pravomoc formálně neuznala. Světový soud rozhodne v příštích dnech, zda se tímto případem bude zabývat, či ne. Je však pravděpodobné, že samotná Moskva si nepřeje, aby se mezinárodní soud s celou věcí zabýval, protože by se pak mohl octnout sám na lavici obžalovaných od všech národů, které okupuje.

● ● ● ●
Vatikán. — Dne 25. dubna papež Jan Pavel opět učinil apel na únosce 15-leté Emanuela Orlandi, deery vatikánského laického zaměstnance, aby podali zprávu o nynější situaci tohoto děveče, a tak ušetřili od hrozných úzkostí jeho rodiče, kteří ne vědí o jeho osudu. Emanuela byla unesena 22. června 1983, když se ve středu Říma vracela domů z hodiny hudby. Neznámí lidé potom žádali, aby výměnou za její propuštění na svobodu byl propuštěn z vězení Mehmet Ali Agca, který napadl papeže stíhací zbraní a pak byl italským soudem odsouzen na doživotí. Jinak vyhrožovali, že děveče usmrtí. Tito domnělí únosci však nikdy neposkytli důkaz o tom, že mají děveče opravdu v rukou jako rukojmí. Nyní už několik měsíců o sobě nedají vědět.

● ● ● ●
Londýn. — Londýnská publikace „Jane's Defense Weekly“, obvykle dobře informovaná ve svém oboru, přinesla zprávu o tom, že prý Iran v tajnosti pracuje na sestrojení své atomové bomby, že mu v tom pomáhá 40 západoněmeckých vědců, a že by svou bombu mohl sestrojit do dvou let, jakmile dokončí stavbu nukleární centrály, která bude schopna vyrábět štěpný materiál pro bombu. Tato nukleární centrála má být budována ve městě Bonshahar na jihu země. Všechny

tyto informace prý byly náležitě ověřeny. — Washington však s rozhodností popírá správnost této informace. Za sachu prý sice bylo v Iránu začato s budováním dvou nukleárních reaktorů, avšak za Khomeiniho revoluce byla jejich stavba úplně zastavena a nikdy pak v ní nebylo pokračováno. I kdyby se nyní začalo na ní opět pracovat, trvalo by prý mnoho let, než by Iran byl schopen vyrobit svou atomovou bombu. — O tomto tvrzení lze však ale také docela vážně pochybovat. Jedinná tajná služba, která je asi schopna celou věc vyšetřit, je izraelská špiónáž, protože Izrael dnes Khomeiniho Iránu pomáhá, aby zabránil pronásledování svých souvěrců v Iránu. A Izrael by pak asi v rozhodném okamžiku zasáhl, i když dnes s Iránem obchoduje.

● ● ● ●
Washington. — Po teplém, jarním únoru byl ve Spojených státech velmi chladný březen; v hustě zalidněných částech země byla průměrná teplota 2 až 9 stupňů F pod normálem. Proto spotřeba topného plynu byla nevykykle vysoká a američtí občané za něj zaplatili o jeden bilion dolarů více než normálně. Také duben je nevykykle chladný.

● ● ● ●
Vatikán. — Papež Jan Pavel II. navštívil v první polovině května opět Dálný východ; na této své apoštolské cestě se zastaví na Aljašce, v Jižní Koreji, v Papuánsku na Nové Guineji, na Šalamounských ostrovech a v Thajsku. Ve Fairbanks na Aljašce se setká s prezidentem Reaganem, vracějícím se z komunistické Číny. — Výzvedné služby Spojených států a Itálie poslaly Vatikánu zprávy o tom, že mezinárodní teroristé - turečtí neonacističtí „Sedí vci“ a mezinárodně hledaný venezuelský terorista „Carlos“ - chystají provést proti papeži atentát v Jižní Koreji. Jihokorejská vláda byla pak Vatikánem o této věci informována a připravuje příslušná bezpečnostní opatření. Teroristé prý chtějí proniknout do Jižní Koreje přes Japonsko a mají obdržet pomoci od komunistické Severní Koreje.

KUPUJÍ ČESKÉ KNIHY

Vážení krajané: kupují české knihy.

PRODEJTE MNE SVOJE ČESKÉ KNIHY, KTERÉ JIZ NEČTETE, A ANI NEMATE NIKDOHO, KOMU BYSTE JE PRENECHALI.

SNAŽIM SE JIMTO ZPŮSOBEM ZACHRÁNIT POKUD MOŽNA NEJVĚŠÍ POCET ČESKÝCH KNIH PŘED ZNIČENÍM.

Miroslav BRZOBOLAVY, 9918 Lake Ave.,
Cleveland, OH 44102

SPORT

I. LIGA HOKEJE

V ČESKOSLOVENSKU

43. kolo: Dukla Jihlava – Škoda Plzeň 7:3, CHZ Litvínov – Sparta Praha 4:4, Škoda České Budějovice – Tesla Pardubice 4:2, Dukla Trenčín – TJ Gottwaldov (Zlín) 3:2, Slovan Bratislava – VSŽ Košice 4:4, TJ Vítkovice – Zetor Brno 5:0.

Poslední 44. kolo: Pardubice – Jihlava 3:3, Gottwaldov – Litvínov 8:3, Sparta – Vítkovice 6:4, Košice – Č. Budějovice 3:4, Plzeň – Trenčín 4:3, Brno – Bratislava 4:0.

KONEČNÁ TABULKA:

1. JIHLAVA	196:109	65
2. LITVÍNOV	200:151	61
3. PARDUBICE	150:133	52
4. PRAHA	141:146	49
5. Č. BUDĚJOVICE	144:141	45
6. TRENČÍN	153:143	44
7. KOŠICE	176:174	42
8. BRNO	129:144	38
9. BRATISLAVA	147:176	35
10. VÍTKOVICE	143:201	34
11. GOTTWALDOV (ZLÍN)	130:156	32
12. PLZEŇ	136:171	31

Vojáci z Jihlavy po desáté

mistrem Československa. Poslední Plzeň bude hrát kvalifikaci s vítězi národních lig o udržení v I. lize.

I. LIGA KOPANÉ

V ČESKOSLOVENSKU

21. kolo: Slavia Praha – Sparta Praha 0:1, Dukla Praha – Baník Ostrava 2:0, Dukla Banská Bystrica – Bohemians Praha 1:1, Spartak Trnava – Tatran Prešov 2:0, Slovan Bratislava – ZVL Žilina 2:0, TJ Vítkovice – RH Cheb 2:3, SU Teplice – Inter Bratislava 2:2, Lokomotiva Košice – Plastika Nitra 3:1.

TABULKA PO 21. KOLE:

1. SPARTA	36:18	32
2. DUKLA	33:17	29
3. BOHEMIANS	37:18	28
4. B. BYSTRICA	38:23	28
5. OSTRAVA	31:21	22
6. TRNAVA	32:36	22
7. SLOVAN	33:27	21

8. VITKOVICE	25:24	21
9. CHEB	28:31	19
10. INTER	25:28	18
11. KOŠICE	22:28	18
12. PREŠOV	18:30	17
13. ŽILINA	14:28	16
14. SLAVIA	29:45	16
15. NITRA	21:36	15
16. TEPLICE	20:32	14

I. národní liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

ČESKOMORAVSKÁ SKUPINA

21. kolo: Poruba – Sigma Olomouc 1:0 (první utrpění porážka Olomouce v soutěži), Česká Lípa – Zbrojovka Brno 1:0, Chomutov – Mladá Boleslav 1:1, Prostějov – Plzeň 2:0, Třinec – Jablonec 1:1, České Budějovice – VP Frýdek-Místek 1:1, Gottwaldov (Zlín) – Xaverov Praha 3:0, VTJ Tábor – Motorlet Praha 1:1.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. OLOMOUC	50:8	38
2. BRNO	37:21	28
3. CHOMUTOV	33:26	24
4. ML. BOLESLAV	26:26	24
5. PLZEŇ	30:33	24

★

SLOVENSKÁ SKUPINA

22. kolo: Senica – Petržalka Bratislava 1:1, Dubnica – Dunajská Streda 1:0, Matador Bratislava – Levice 1:1, Trenčín – Púchov 3:0, Poprad – Stropkov 2:1, ZTS Košice – Trebišov 0:0, Michalovce – Humenné 0:0, Martin – Prievidza 2:0.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. PETRŽALKA	63:15	37
2. D. STREDA	44:14	36
3. LEVICE	34:23	25
4. TRENČÍN	30:20	25
5. POPRAD	35:35	23

POK

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCE V ZAHRANIČÍ

Newyorský
Jan Petlička
"70"

Ani se nám nechce věřit, že se 10. května tohoto roku dožívá 70ti let stále jako rybička čilý ředitel Čs. radiového programu v New Yorku, zakladatel Čs. svobodných sportovců v zahraničí – náš Jenda Petlička.

Od malička miloval Sokol a kopanou. Byl členem žákovského týmu S.K. Slavia, dorostencem místního S.K. Dejvice. Petlička byl také hráčem plukovní jedenáctky, která tehdy jezdila po celém Slovensku a na Podkarpatskou Rus. Byl také hráčem Košic.

V r. 1951 pomohl založit Americko-československý klub v New Yorku a s Lád'ou Průdkem náš Svaz. Hrál na našich sjezdech kopanou – organizoval zájezdy svého radiového klubu na sportovní večírky. Ještě abych nezapoměl, miluje trampské osady a písně svých kamarádů.

Příspěl nám svojí pilnou prací k rozkvětu našeho Svazu. Do další práce mu přeje pevné zdraví a dostatek dobré pohody i energie.

Jendo blahopřejeme Ti k té mladé sedmdesátce, která Tě zastihuje v plném zdraví.

MNOGA LJETA! zp

GRAMOFONOVÉ DESKY NA PRODEJ:

Prodávám starší české a anglické desky.
Volejte od 6:00 P.M. – 9:00 P.M.
762-2739

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Cermak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHES
Mon. Thru. Fri.
11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon. Sun. Closed Wednesday

☎(312) 652-8351

Your Hosts: Jarmila Dohnal

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21-W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIC

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:

484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:

749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMACK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYVIA

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyzrálý sklenář a dědy a otce v Československu

Velikonoce 1984 v Londýně

(Pokračování ze str. 1)

ženy, synové, dcery a již také vnoučata. A všichni vroucně slavili slavné Zmrtvýchvstání Páně. Slavnou mši svatou sloužil Otec Lang za účastné asistence Otce Pazderky.

V přecitleném kázání Otec Lang vzpomněl i toho, že je tomu již 35 roků co poprvé sloužil mši sv. pro české krajany v Londýně. Za tento čas mnoho jich doprovodil na svaté pole, mnohé uvedl ve stav manželský a mnoha jejich dětem udělil svátost sv. Křtu. Dojemná historie malé české farnosti v cizině.

★

Ten večer božihodový, jsme se z rozhlasu dozvěděli, že vláda Jehoho veličenstva anglické královny, přerušila diplomatické styky s libyjskou vládou diktátora Gaddáfího.

★

Byly to po 35 letech první velikonoce, které jsme s Annou prožívali v Evropě. Navštívili jsme sice v té době Evropu několikrát, ale nikdy o velikonocech.

Tam u australských protinožců máme o velikonocech podzim. A podzim, to je všude jen pozvolné umírání, a tak velikonoční nálada na jižní polokouli je vpravdě velkopáteční.

V Evropě je o velikonocech jaro, příroda se probírá ze zimní ztrnulosti a to je pravý smysl velikonoce, kdy slavnost Vzkříšení Krista je doprovázena i vzkříšením a obnovením života v přírodě.

Vzduch voní jarem, všude v parcích i v zahradách je plno květů, pučí a kvetou stromy. I lidé jsou veselější a plní naděje. Církev, celé lidské pokolení i příroda slaví slavné vzkříšení.

Co toto píše poslouchám radostný zpěv kosa, který se usadil v koruně stromu v zahradě londýnského Veléhradu. Tak radostně si může kos prozpěvovat jenom na jaře. A na jaře jsme zase po dlouhých letech slavili naše velikonoční svátky v Evropě v naší rodné mluvě.

Psáno v pondělí velikonoční L.P. 1984.

Matěj z Babíkova

BYT K PRONAJMU

Bezdětným nájemníkům —
nejraději manželům,
„GARDEN APARTMENT“
2840 S. Springfield

SLOUPEK INFORMACÍ (Pokračování ze str. 2)

tyto moskevské zprávy a pověsti tak či onak souhlasí a zřejmě tomu tak je - proľhanost a bezcitná bezohlednost vůči lidem a lidství. Je-li takový vzájemný postoj ve skupině držitelů moci v Kremlu, jakýpak je potom poměr k obyčejným, jimi ovládaným lidem? Žádná lež - Andropov měl podle jejich verze od února 1983 vlastně chřipku a byl nachlazen! - a žádný podvod není dost zavržením hodný, aby jimi nebyl použit - pokud slouží jejich moci a zastírání pravého stavu věcí, které se jim nehodí a pokud slouží zastírání brutálních mocenských bojů...

□

Stalin měl zřejmě v úmyslu okupovat Československo hned na konci války.

Před 39 lety připadl 5. květen na sobotu a v Praze vypuklo povstání. Už v noci na neděli 6. května radio hlásilo: „Pražané, držte se, Američané jsou už v Plzni, za několik hodin vám přijdou na pomoc a osvobodí vás!“ Pak nastalo dlouhé, netrpělivé čekání, kdy ti Američané konečně přijdou. V ulicích Prahy i na jejich předměstích se střídalo, stavěly se barikády, slyšely ambulancí ohlasovaly, že vezou první raněné, na oblohu s různých koutech Prahy vystupoval černý kouř a hustý dým. - Pak najednou hlasatel v rádiu radostně oznamoval, že z Hostovic a z Kasáren v Ruzyni jdou Pražanům na pomoc vojáci ukrajinského generála Vlasova, který vytvořil z ruských zajatců celou armádu za pomoci německého „Wehrmachtu“, aby se obrátil proti Sovětům a vysvobodil svou rodnou zem od komunistické hrůzovládne diktatury.

Za několik hodin se však ozval z našeho osvobozeného rozhlasu jiný hlas, který posluchačům vysvětloval, že Česká národní rada s předsedou prof. dr. Albertem Pražákem v čele neučinila gen. Vlasovem žádné ujednání na obranu Prahy, a pomáhají-li nám proti „zbytkům nacistické resistance“, dělají to jeho vojáci z vlastní ochoty a na

vlastní pěst. Když pak ve středu 9. května ráno přijeli ku Praze první sovětské tanky - (jimž dal Stalin „nakonec rozkaz“, aby z Berlína a od Odry namířily urychleně ku Praze, která by se mohla osvobodit sama, a pak by Moskva přišla o veškerý naplánovaný „osvoboditelský“ efekt.)

O generálu Vlasovovi jsme se pak brzy dověděli, že si poskocení střelby v Praze pospíší k Plzni, vzdal se Američanům v naději uniknout Stalinově oprátece za „velezradu“, ale neunikl ji, poněvadž Američané jej Stalinovi vydali - jako mnohé jiné vojáky, z nichž se mnozí raději zastřelili, než aby se vrátili do sovětských koncentračních táborů.

Už v r. 1964 vydalo pražské Nakladatelství politické literatury objemnou knihu (824 stran) s pěkným názvem „Dějiny Prahy...“ na které pracoval asi 22letý autorský kolektiv, jejíž politická tendence je zcela jednoznačná: naprosto všechno v jejích polhnutých dějinách směřovalo k tomu, aby ji 9. května 1945 osvobodila komunistická Moskva, pomohla nam zbatit se všech dosavadních vykořisťovatelů - (na jepež zahrát místo se ale samozřejmě uvelebila sama) - a od té chvíle se měl u nás rozvíjet zásluhou „velkého bratra“ nový život po cestě míru, socialismu, a spartakiád, podloženého vědeckým světovým názorem dialektického materialismu. Jak? Zeela jednoduše: t. zv. diktaturou proletariátu, jednotnou volební kandidátkou Národní fronty, privilegovanou policií,

tvrdou sociální diskriminací každého odvážného nespokojence, donašečstvím, rudým nápravným zařízením, čili koncentráky s bachary a „placením nájmu Moskvě za byt na Hradčanech“.

A tak se v té knize „Dějiny Prahy“ samozřejmě nedočtete nikdy nic o padlých „vlasovcích“, kteří ve skutečnosti našim poctivým bojovníkům na pražských barikádách vydatně pomohli, ale za to se tam dozvíte, že komunisté byli moc překvapení spontánním vypuknutím Pražského povstání, které oni měli naplánované až na 7. května s cílem, aby se neopakoval 28. říjen 1918, ale aby pod totálním vedením komunistů byla buržoasní republika přebudována na republiku „lidově demokratickou“.

Zřejmě měli tehdy komunisté strach, že sovětské tanky do Prahy véas nedojedou, a že nebudou pak moci novým generacím vtoukat do hlavy, že musíme být Moskvě vděční, protože jen Sověti nás „osvobodili“.

Dnes po 39 letech užívají komunisté tytéž výrazy svého marxistického slovníku v Nicaragvě v El Salvadoru stejně jako tomu bylo na Kubě a před tím v Československu.

„Lidovláda, lidová demokracie, socialismus, národní výbory“ atd., a svobodný svět jejich skutečnému jinotaji - po všech trpkých zkušenostech - nehodlá, nebo nechce rozumět. Inu, když chce Pán Bůh lidi potrestat, tak dopustí, aby se popletli na rozumu. Jak dlouho ještě si budeme na Západě rozum mást?

MĚSÍČNÍ SCHŮZE KLUBU DOMOV Z NSČK

Měsíční schůze Klubu Domov se koná v pondělí 14. května 1984 v 7:00 P.M. v místnosti Mid America Federal Saving 5900 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. 60650.

Na programu:

duchovní promluva Otce Vojtěcha Víta, O.S.B.;

naše podniky - vyučování a příprava dalších;

pout' k sv. Antoničku do Chatham a letní piknik.

Laskavě upozorníte na naše schůze své přátele a známé, o kterých se domníváte, že by měli o práci naší křesťanské obce v našem krajském Chicagu a okolí živý zájem.

Těšíme se s vámi se všemi na shledanou.

Za Klub Domov

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní radce

František Desenský
ur. předseda

Františka Uhlířová
tajemnice

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

DOPORUČTE Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Pomozte nám
rozšířit

Klub jeho čtenářů!

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

NOVÉ KRAJANSKÉ KADERŇNICTVÍ MILLY'S BEAUTY SALON

6909 W. CERMAK RD.

BERWYN, ILL.

PROVÁDÍ stříhání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů

☎: 484-9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

POLSKO. — Primas kard. Glemp byl v druhé půli února na vizitační cestě polskými katolickými obcemi v Brazílii a Argentíně. Jeho nepřítomností režim zřejmě využil k ráznému odstraňování křížů ze škol a pracovišť; v zemědělské škole v Mietnu nedaleko Varšavy došlo kvůli tomu k nepokojům, které jen zásluhou místního faráře, biskupa a sekretáře polské biskupské konference neskončily tragicky: 400 studentů obsadilo školu a opustili ji až na ultimatum policie. S velkým křížem v čele šli do nedalekého farního kostela. Biskup ze Siedleč mons. Mazur, na jehož území obec Mietno leží, poslal vládním úřadům protestní list. Polská biskupská konference už loni na podzim žádala vládu, aby odstraňování křížů bylo odvoláno. — Kard. Glempa čeká řešení dalších svízelných otázek: byla zatčena Gabriela Cwojdzinska, vedoucí biskupského sekretariátu na pomoc internovaných a jejich rodinám z Koszalínu - Kolobrzegu, prý pro šíření pomluv vládních autorit. A na varšavském předměstí Ursus, kde jsou velké traktorové továrny, věřící se stále ještě nesmířili s přeložením svého oblíbeného faráře Nowaka; skupina už začala druhou protestní hladovku. Dp. Nowak je na „černé“ listině u vlády pro své mše svaté za internované a pro svůj nesmlouvavý postoj ve prospěch Solidárnosti; kard. Glemp tu zřejmě ustoupil tlaku režimu. — Polsko navštívil gen. tajemník OSN Perez de Cuellar; v Krakově mu byl udělen čestný

doktorát tamní Jagellonské university.

Do Libanonu odjel začátkem března z pověření sv. Otce mons. Mario Brini, býv. sekretář kongregace pro východní církve, aby se pokusil být prostředníkem za dosažení spravedlivého a trvalého míru a za celonárodní usmíření. Mons. Brini měl rozhovory z libanonským prezidentem Džamajálem, syrským Assádem a křesťanskými představiteli. — Maronitský patriarcha kard. Koraiše spolu s patriarchy jiných obřadů a křesťanů vydal nové prohlášení k míru a smíření; ve svém postním pastýřském listě píše, že válka a násilí nepřinesly dosud žádný kladný výsledek, že je nutné co nejdříve zahájit nový dialog na základě spravedlnosti a svobody. — Křesťanští Arabové v zahraničí se obávají, že odvolání dohody s Izraelem bude znamenat náboženskou válku, v níž druzové a Syřané se spojí proti všem křesťanským vyznáním. Za posledních šest měsíců opustilo Libanon přes půl milionu křesťanů. — Náhodnou střelou byl v Bejrútu usmrcen 71-letý americký jezuita P. James Finnegan, kdysi profesor na kvetoucí universitě sv. Josefa. Do Libanonu přišel jako misionář r. 1941.

Cestou zpět z Koreje v květnu se sv. Otec také zastaví v THAJSKU. Zdrží se tam 33 hodin a bude hostem královské rodiny. Z 48 milionů obyvatelstva země je katolíků jen asi 200.000, jsou rozděleni do dvou arcibiskupství a 10 bis-

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

kupství, která až na jedno jsou řízena biskupy domácími. Arcibiskup z Bankoku je kardinálem.

Nejvyšší soud CHILE rozhodl, že všichni vládou vypovězení občané mají právo vrátit se do vlasti a že jim v tom vláda nemůže bránit. Jde o politické odpůrce režimu, vypovězení při vyhlášení stanného práva, které už bylo odvoláno, a o ostatní politické uprchlíky. Počet všech chilských občanů, kteří z politických důvodů dříve opustili svou vlast, se odhaduje na 30.000. — Už na Hod Boží vánoční byla za ně za všechny uspořádána ekumenická pobožnost v kostele sv. Ignáce v Santiagu; pobožnost vedl mons. Vial Risopatrón, předseda biskupské komise pro exulanty, který jménem všech přítomných přál exulantům požehnané vianoce a brzký návrat do vlasti.

V Číně podle tiskových kanceláří přijali příznivě projev, který sv. Otec pronesl ke katolickým biskupům Taiwanu a k římské čínské katolické obci; prý se tím otevírá určitá možnost znovu navázání dialogu, na Západě už mluvili, že by Peking mohl mít při Svatém stolci svého zástupce. Dosud největší překážkou navázání dialogu byly diplomatické styky Vatikánu s Taiwanem jako s představitelem Číny. Ze Svatý stolec chce tu vyjít vstříc, naznačuje i okolnost, že ti z misijních biskupů, kteří řídili čínské diecéze a v padesátých letech byli z Číny vypovězeni a dosud žijí, byli vyzváni, aby se svých diecézí vzdali - všem je přes 75 let - takže v nové Papežské ročence už není uvedeno u jejich jména „vypuzení“.

Z Hong Kongu potvrdili, že v jednom čínském koncentračním táboře zemřel ve věku 70 let jezuita P. František Ču-šu-teh,

vězněný podle Amnesty International pro zábrany ve svědomí. Byl vězněn od r. 1955.

NSR. — Pěti university stuttgartské, Svobodné ukrajinské university a Německého svobodného svazu se konalo ve Stuttgartu symposium „Humanita a sport“, v němž řada našich krajanů informovala akademickou veřejnost o Čs. orlu a čs. katolických skautech. Promluvil: prof. Jiří Maláček o Orlu, jeho vlivu a účasti na programech mezinárodních katolických tělocvičných organizací, mons. Jaroslav Kubovec „Náboženství, sport a humanita“ - a prof. dr. Josef Kratochvíl: „Humanita v tělocvičných a sportovních organizacích.“

Už na sklonku minulého roku v Essenu, průmyslové metropoli Poruhří, byly Dny československé kultury. Výbor katolíků v Essenu se obrátil k veřejnosti s 20.000 letáky, v nichž upozorňuje na situaci církve v ČSSR. Mj. zdůraznil, že čs. kultura patří i vynikající církevní hudba, a proto při mši svaté, obětované za tamější věřící v essenském domě, byla provedena Mše D-dur, opus 76 od Antonína Dvořáka. Dobrovolná sbírka byla určena pro pražského arcibiskupa kard. Tomáška.

6. března zemřel ve Wiesbadenu 92letý známý evangelický farář Martin Niemöller, neohrožený odpůrce nacismu - osm let proto strávil v koncentračních táborech - a po válce byl proti znovuvybrojení NSR, čímž si vysloužil Leninovu cenu míru r. 1967. Byl místopředsedou Německé evangelické církve v letech 1945-1956 a předsedou Ekumenické rady církví od r. 1961 do r. 1968.

USA. - Naše newyorská obec vedená salesiánem P. Aloisem Vyoralem chystá na víkend 5./6. května pout' do washingtonské Národní svatyně P. Marie Neposkvrněné a k jejím kaplím P. Marie Sedníbolestné Šaštínské a P. Marie Svatohostýnské, která byla loni 26. června slavnostně otevřena. V sobotu odpoledne bude v kapli P. Marie Šaštínské slovenská mše sv., v neděli ráno, po prohlídce města, česká mše sv. v kapli P. Marie Hostýnské. Odpoledne je v parku za svatyní beseda a k večeru návrat do New Yorku.

★ ★ ★

Náboženské zprávy z Československa

V Itálii uveřejnili dopis, který poslal ThDr. Josef Zvěřina - loni 3. května se dožil 70 let - vedoucímu sekretariátu pro věci církevní při předsednictvu čs. vlády a v němž „upřesňuje“ některé jeho odpovědi redaktorovi italského časopisu Il Regno. Janků si protřeptá, píše dr. Zvěřina, když říká, že si nepamatuje na žádného Zvěřinu, a současně o něm prohlašuje, že je starý, aktivní, že stojí v čele kněží se záporným vztahem k socialistickému zřízení; inž. Janků asi taky zapomněl na dopis, jímž Zvěřina v srpnu m.r. protestoval proti jednomyšlnému rozhlasovému vysílání, namířenému proti víře v Boha a proti náboženství. Tzv. podzemní církev je jen strašákem vládních autorit, je to jev, který „opravňuje“ šikanování věřících a kněží, kteří nesmí vykonávat kněžské funkce. Janků říká, že zná „mladé“ řeholní sestry - neřekl však, kolik jim je let, a to jistě ne ze zdvořilosti; na otázku, zda by přítomná tlumočnice mohla vstoupit do

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Our 97th Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

VROUCÍ VZPOMÍNKA

Dne 7. května 1984 uplynou již 3 roky
— plné bolestných vzpomínek a samoty —
co mne náhle opustil, můj drahý manžel

ADOLF BLAŽKA

Věnuji mu něžnou vzpomínku

Milada BLAŽKA - manželka

Mše sv. za drahého zesnulého bude sloužena 5. května 1984 v 6.15 hodin večer v
kostele u Matky Boží Svatohostýnské v Ciceru.

Kdo jste jej znali, věnujte mu laskavě tichou vzpomínku.

řádu. Janků neodpověděl.

Ve dnech 29. února až 3. března dlela v Praze delegace Svátého stolce: nuncijs ve zvláštním poselství mons. Poggi, provázený americkým reholníkem ze Společnosti Božího Slova P. Johnem Bukovským, slovenského původu. Podle závěrečného prohlášení jak delegace Sv. stolce tak i delegace čes. vlády, vedená inž. Janků „vyjádřily svá stanoviska k otázkám společného zajmu, které bude předmětem dalšího jednání“. Tedy žádný krok vpřed. Mons. Poggiho přijal též místopředseda federální vlády Matěj Lůem, který v ní má na starost náboženské otázky. Podle novinářů přišlo zase na přetřes jmenování biskupů na neobsazené stolce - deset z třinácti - omezení počtu studentů bohosloví, kněžské sdružení PTT, odsouzení Sv. stolcem, a též zprostředkování mezi USA a SSSR v jednáních o omezení nukleárních zbraní. Mons. Poggi nebyl v Praze od r. 1979.

Pouti do Říma k Svatému roku, organizované sdružením PTT se zúčastnilo 85 kněží. V Římě byli jen plné tři dny; navštívili hlavní římské baziliky a 29.2. byli přítomni generální audienční jako „poutníci“, tak pro ně požádala o vstupenky italská turistická kancelář, která se spolu s Čedokem o pouti starala. Ti, kdo na okamžik unikli přísnému dozoru, si stěžovali na zcela nedostatečnou organizaci, průvodci jako by si neuvědomovali, že velká většina brala cestu jako opravdovou pouti.

Slovenské KN odmítají výklad, který dali na Západě pastýřskému listu slovenských biskupů a ordinářů o míru a odzbrojení; ti prý odsoudili jen rozmístování amerických raket a pevně stojí za čes. vládou a tím, co ona prohlásila. Urvky z listu slovenských biskupů uveřejnilo také vatikánské TÖR - asi jen proto, že se v něm mluvilo proti umístění výbež.

O smrti sovětského Antropova referují pražské KN článkem „Život naplněný milostí a nadějí“ s jeho fotografií.

Knězi libereckého a jabloneckého okresu z litoměřické dieceze si vykonali pouti k zis-

kání odpustků Svatého roku v libereckém kostele sv. Antonína Velikého 21. ledna. Den nato sloužil tam poutní mši sv., zase s možností získat „jubilejní“ odpustky, litoměřické ordinář Josef Hendrich.

„Památník národnímu písemnictví“, založený před 30 lety ze základu knihovny premonstráckého kláštera na Strahově, má na 900.000 svazků. K nejcejnějším rukopisům patří Strahovský evangeliiar z 10. století, psaný latinsky zlatým písmem na pergamenu, dále tam najdeme 16 českých prvotisků, kroniky, herbáře, spisy hvězdáře Tycho de Brahe a pozůstalost asi 1800 spisovatelů. Všechny archivních jednotek je na pět milionů.

KNĚŽSKÉ HROBY. — Zemřeli: dominikan P. Jiří Ludvík Dubský, duchovní správce u Sv. Jiří v Praze I. — po rozloučení u Sv. Jiří byl pohřben ve Veselí n/ Lužnici; František Holík, který působil 42 let v Bobrově u Žďáru n/Sázavou; František Gajdůšek, napřed kaplan v Opavě-Kateřinkách, pak pro úspěch u věřících přeložen do zapadlé obce u Vitkova ve Slezsku; Antonín Veselý, jeden z generálních vikářů olomoucké arcidieceze, kněz dieceze královéhradecké, který ale už v padesátých letech odešel do Českého Těšína, kde spravoval část vranislavské dieceze, ležící na území ČSSR, do jejího připojení k olomoucké arcidiecezi - smutně prosluly „mírové“ a „Mastenecký“ kněz, naposled federální předseda sdružení Pacem in Terris, odsouzeného Sv. stolcem; stejně smutně prosluly Bohuš Černouček, který už v r. 1946 jako farář na Slatině ve Slezsku kandidoval za KSČ, za to odměněný povoláním do Prahy, kde byl duchovním správcem u P. Marie Sněžné a kanovníkem vysehradske kapituly, ježmuž se nakonec stal i děkanem; kanovník senior olomoucké kapituly u Sv. Václava, nějakou dobu i gen. vikář Otakar Fritlek, ale pak odvolaný pro finanční machinace; Antonín Hetka, po těžké nemoci ve Veselí n/Moravou; strahovský premonstrát Norbert Antonín Stulík; Antonín Jisa, Jan u Neiss, Srdec Pánev.

Praze na Vinohradech; a připome tu i maminku pražského světého biskupa bez statního souhlasu, faráře u Sv. Vojtěcha dr. Kajetána Matouška, paní Ruženu Matouškovou, která zemřela 18. ledna ve věku 99 let.

V Římě zemřela náhle 15. února sestra Františka Settnerová, z kongregace Školských sester františkánek; mnoho z našich krajanů ji zna z prvních pionýrských let Poutního domu na Via Fornaci, kdy se starala o jejich blahobyt, materiální i duchovní; trpělivým nasloucháním jejich trápení a radou vycházející z hlubokého vnitřního života. Svou vděčnost vyjádříme vzpomínkou za pokoj její duše. — A Pánu budeme odporučet také dva jeho věrní služebníky: grafika Michaela Floriána, syna slavného spisovatele, překladatele a vydavatele Josefa Floriána ze Staré Říše; a básníka a překladatele z nesčetných jazyků-mj. Dantovy Božské komedie, Shakespeareových Macbetha a Krále Leara-Ottu Františka Bablera, který zemřel 24. února ve věku 83 let a byl pochován v Olomouci na Svatém Kopečku. — „Nechť jim Pán dopřeje slavného vzkříšení a da „podobu svého těla oslaveného“.

Západní návštěvníci ČSSR referují o neustávajícím odmítání oficiální „mírové“ propagandy tamějším obyvatelstvem - zvláště mladí že jsou proti raketám, ale na obou stranách, tedy i těm, které umísťují Sověti, což ovšem není přípustné. Proto prý každé ráno je vidět na ulicích Prahy, zvláště Na Kampě, zametače s vědrem vápna, aby zalíčili nápisy, které se na zdech znovu a znovu objevují přes noc, jako „Ano, jsme pro mír.“ Autory že jsou studenti Karlovy university - v jejich řadách se připravuje nová čísta. V článku jednoho návštěvníka čteme i zprávičku o

děkovném Te Deum ve svatovítské katedrále: na 3000 přítomných věřících souhlasným potleskem přijali kázání celebranta krd. Tomáša a pak ho provázeli cestou k arcibiskupskému paláci voláním: „Ať žije náš Otec kardinál! Ať žije svatý Otec Jan Pavel II.“

Začátkem března se dostala do Prahy skupina pacifistů z Francie. Až po velkých těžkostech se jim podařilo setkat se se zástupci Charty 77. Společně vydali prohlášení, že nebude trvanlivého, čestného a spravedlivého míru bez zachování všech lidských práv. — Pět Holanďanů, členů mezinárodního mezeirkevního výboru pro mír, s nimiž se Francouzi v Praze měli sejít, bylo už z ruzyňského letiště posláno zpět.

Do budovy velvyslanectví NSR v Praze se 24. února utekla neteř presidenta NDR Ingrid Stophová, provdaná Bergová, spolu s manželem, dvěma dětmi, švagrůvou a dalšími dvěma osobami a požádali o azyl. Aby se nezhorsily ještě více napjaté a křehké vztahy mezi oběma německými státy a konečně protože z vých. Berlína slíbili utečenčům legální odchod, byli všichni posláni do NDR. 20. března jim byl opravdu povolen odchod do NSR, ale i oni museli být dříve „vykoupeni“; jen švagrůva musela zůstat a zdá se, připravuje se proti ní proces pro organizování útěku.

Dne 13. března uplynul rok od zajetí 66 čes. občanů příslušníky angolské protivládní organizace UNITA - 20 je jich stále v jejich rukou. 23. února UNITA zajala dalších 77 techniků pracovníků ze zahraničí; už dříve varovala zahraniční pracovníky, že má možnost zasáhnout více méně na celém angolském území, i přestože Jižní Afrika nim neposkytuje více svou pomoc.

17. února byl propuštěn z věz-

ení Jan Litoměřský, který odpykal trest dvou let pro „podvratnou činnost“ v rámci Charty 77 a Výboru pro obranu nespravedlivě pronásledovaných. Dva roky zůstane pod policejním dozorem. V čes. věznicích je stále na 30 politických vězňů, 7-8 by mělo být propuštěno letos.

21. února přijel do ČSSR generální tajemník OSN Perez de Cuellar. Při návštěvě Karlovy university mu byl udělen čestný doktorát právnické věd. Jeho řeč k studentům se asi hostitelům málo líbila; Perez de Cuellar mluvil o obtížích a překážkách, které tolik států staví do cesty účinným opatřením OSN ve prospěch dodržování lidských práv a mírových vztahů. Hnutí Charty 77 mu adresovalo otevřený list, ve kterém mluví o protiprávním pronásledování a záměrném šikování, kterému je vystaveno, přestože jedná v rámci platných státních zákonů.

Týdeník Nové knihy vyšel k smrti Andropově s černou hlavičkou - jinak ji má červenou. V témže čísle najdeme oznámení o nové knize Jiřího Veselého a kol. „Azyl v ČSR 1933-1938“, o tom jak v Praze našli útočiště němečtí literáři před Hitlerem; za necelých 15 let hledali azyl zase čeští občané v Německu před ohrožením svými spoluobčany.

V nakladatelství Academia vyšlo 8. vydání nových Pravidel českého pravopisu o 512 stranách; v předmluvě J. Petr. ředitel Ústavu pro jazyk český, upozorňuje na nesčetné nové jevy, kterých bylo ve vývoji jazyka dosaženo.

„Hluště prvenství“ je titul poznámky Mladé Fronty: ČSSR na údačně nejtežší obyvatelstvo na světě, místo přesvědčování o škodlivosti obezity by měla veřejnost dostávat více nízkalorických pokrmů a napojů, čteme tam.

(Nový život)

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem, kdo ji znali s zármutku oznamujeme, že v sobotu 28. dubna 1984 po dlouhé nemoci usnula tise v Panu, paní

Ružena (Rose) SEDLÁČKOVÁ
roz. Hucková

Narodila se před 80 lety ve staré čicagské České Plzni, a zemřela ve starohinec Fairfax Health Care Center v Berwynu. Byla dlouholetou členkou České katolické jednoty a po dlouhá léta pracovala v několika krajaňských katolických spolecích. Cestinu dokonale ovládala slovem i písmem. Proto byla také řadu let sekretarkou es. konsula v Chicagu, dokud komuniste nepohrhili es. svobodu umorovým pucem r. 1948. Později - jeste za života pana Skaly, zastavala místo sekretarky v jeho cestovní kanceláři na Cermak Plaza. V Berwynu bydlela na Ridgeland Ave. téměř třicet let. Byla pohřbena po zadusních hohoslužbách z kostela Panny Marie Svatohorské v Cicernu v úterý 1. května 1984 do rodinného hrobu.

Děkujeme všem, kdo si na ni s námi vzpomenu upřímnou modlitbou.

Redakce „Hlasu národa“
jehož byla věrnou čtenářkou.

CZECHVIDEO - VHS.BETA

Videokasety s programy v českém jazyce.
Filmy veselohty, turistické o ČSR,
psoňkové pořady atd.

KATALOG \$1.00;

CZECHVIDEO

P.O. Box 901873

DALLAS, TEXAS 75390

Český maršálek, který zachránil Vídeň před Turky.

Je jistě správné, že naše exilové časopisy nezapomínají na naše vojáky, ale bylo by určitě chybou, kdyby se ten zájem omezil jenom na účastníky dvou světových válek 20. století.

A právě nyní, kdy Rakousko a s ním celá křesťanská Evropa vzpomínaly, že uplynula 110 let od katastrofální porážky turecké armády před Vídní, měli bychom si připomenout, že to nebyl jenom polský král Jan III. Sobieski a vévoda Karel Lotrinský, jejichž vojska Vídeň vyprostil, či velitel města hrabě Starhemberg, ale také český generál Kašpar Zdenko hrabě Kaplíř ze Sulevic, jehož podíl na tomto historickém vítězství byl nemalý.

Bylo mu tehdy už 72 let a jako nejvyšší polní zbrojmistr a vicepresident Dvorní válečné rady (dnes bychom řekli armádní generál a zástupce ministra války) získal už skoro vše, čeho mohl dosáhnout voják v neklidném 17. století. Přesto však vyhlavil opětovně císařově žádosti, aby zůstal v obležené Vídni jako předseda nejvyššího výboru pro obranu města a dokonce přejímá dočasné na několik dní i vrchní velení, poprvé, když je Starhemberg zraněn tureckou kulí a podruhé, při jeho onemocnění úpravlivci.

A panu Kaplíři nestačí být jen na ohrožených baštách pod nimiž vybuchují turecké nálože, ale staví se do čela i jednoho z výpadů, jimiž obležení překvapují v noci nepřátelské dělostřelecké baterie, nebo ruší podkopovou válku, ve které jsou Turci nepřekonatelnými mistry. Právem tedy napsal rakouský historik, že vedle Starhemberga je to Zdenko Kaplíř, vnuk jednoho z českých rebelů popravených na Staroměstském náměstí po bělohorské porážce, jemuž Vídeň nejvíce vděčí za svou záchranu.

Už devátý den po vyproštění města, 21. září 1683 je hrabě Kaplíř, hned po Starhembergovi, povýšen na císařského polního maršálka. A když za tři roky na to umírá, je prezidentem Dvorní válečné rady, tedy ministrem války! Jistě ho tedy právem řadíme mezi ty Čechy, kteří se zasloužili o záchranu křesťanské kultury proti už tradičnímu barbarství z východu, a kteří tvořili dějiny Evropy, jejímž symbolem tehdy byl římsko-byzantský dvouhlavý orel, kterým byl polepšen erb českých vladkyň ze Sulevic při povýšení Zdenko Kaplíře do stavu hraběcího dne 20. listopadu 1674!

Adolf F.J. Karlovský

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola dvacátá osmá.

PURKMISTR SE ODVÁŽÍ STÁTNICKÉHO ČINU.

Purkmistr září. Podnikavě vyrazí šedivý balvan husté bradky zpod jeho fialových svíslých lící. Na psacím stole na radnici leží totiž dobrozdání jeho přítele, hodného lékárníka Latoura z Trie. Není to jen přátelsky úslušný, nýbrž i velevěddecký a příznivý rozbor pramenité vody z Massabielle. Adolf Lacadé nerozumí sice za mák chemii, za to však má smysl pro propagandistickou libozvučnost nabubřelých cizích slov. V čistě sepsaném připsal Latour, jenž se podobá obrovskému receptu medicínské kapacity, vyskytují se již za první číslice sloučeniny chloru s vápnem a magnesiem, a to, jak je výslovně řečeno, ve značném množství. Chlor je dobrý, vápno je dobré a magnesium také. Všichni lékaři předepisují chlor, vápno i magnesium. Jak milé od těchto tří korytežů farmaceutiky, že se v jedné a téže vodičce smísily v léčivou jednotu! A to je zatím číslo jedna, myslí si Lacadé, zahloubávaje se čím dál víc do tohoto příjemného výpočtu, v kterém už prosvítá fata morgana ještě příjemnějších výpočtů. Za chloráty pochoduji v sevřeném žilku karbonáty. Karbonáty, ví Bůh, nejsou o nic horší než chloráty, zejména slučují-li se se sodou jako v této vodě. Tolik zná z medicínské chemie i starý gourmand Lacadé, že po obědě o dva nácti chodech poskytne lžička sodabikarbonátu želanou úlevu. Podíváme se, tuto úlevu žroutů nám servíruje lurdský pramen gratis. Cenou silikátů, vyskytujících se na třetím místě, není si purkmistr již zcela jist. Ale proč by jim měl nedůvěřovat, když se vyskytují ve spojení s aluminím, jež je, jak se zdá, kov spolehlivý? Ale že nechýbí ani kyslík železitý, který se dává užívat dětem trpícím bledničkou, ani regenerující fosfor, tot' už skoro dobrého příliší. Zbývá už jen "organická materie", která jako číslo sedm uzavírá řadu. Přítomnost této organické látky, v které tak říkají vězí jádro tajemství, uspokojuje Lacadého nesmírně. Zní to tak báječně filosoficky a představuje to onen zbytek, vědou ještě nevyvštělený, v kterém se možná skrývá léčivá látka nervů, o níž se nedávno ve Francouzské kavárně zmiňoval doktor Lacrampe. Lékárník Latour připojil k pozitivní části svého nálezu s jistým důrazem jednu negativní větičku: "Konstatujeme, že ve složení vody zcela chybí síra." Lacadé si mne ruce. Síry se milerád zřekne. Se vzrůstajícím potěšením věnuje se nyní Latouru resumé:

"Zvláštnost této pramenité vody je nejvyšší pozoruhodná. Musíme se zmínit o její charakteristické přednosti, o lehkosti tak prospěšné trávení a mimo to o jisté občerstvující síle, která podporuje celkový životní proces. Se zřetelem na mimořádné chemické sloučeniny, které hodnotu pramene podmiňují, máme za to, že nikterak nepřeháníme, když předpokládáme, že lékařská věda postaví massabielský pramen v čelo našich domácích lázeňských vod, a to v době co nejkratší."

V šroubovaném expertním slohu říká se tu víc, než si lze přát. Dovolávat se lékařské vědy znamená už jistý tlak na ni. Proslulý Filhol jistě nebude váhat potvrdit úsudek malého Latoura, neboť vrána vráně ani pod badatelským nebem oči nevyklove. Leč pozor, Lacadé: Pěkně krok za krokem! Zatím Filhol nepotřebuje me. Filhol at' vyrukuje poslední a vítězství rozhodne! Možná, že jeho analýza bude už napřeskok zdobit etikety lahvi, které bude "Lurdská lázeňská společnost" rozasílat do širokého světa.

Napřed musíme vyhrát jiný boj, boj, jehož strategická příprava utrpěla arcit' vinou korektního Massyho, líšáka Dutoura a toho trdla Jacometa hanebnou škodu. Proti těmto bázlivým émaralům, zmítajícím se na byrokratickém provaze, musí konečně povstat muž skutku a reality, který rozetne gordický uzel. Kdo jiný by tím komerčním Alexandrem byl, ne-li Adolf Lacadé? Pro stavbu slavné budoucnosti je třeba zabezpečit si jeskyni a pramen. Dutour a Jacomet, hájící stáť proti zázraku, pronásledovali s nemorální zpodlostí Bernadettu a její rodinu. Musili nutně ztroskotat o chudobu, prostotu a nevinnost. Lacadé samojediný napadl zázrak a přemohl jej. Tím si je jist, když uhlašuje Latouru dobrozdání.

Nyní se však naskytuje otázka ze všech nejdůležitější: Jak vyrvat jeskyni Paní, to znamená pověře, okouzlení, plynoucímu z nevysvětlitelných událostí a touze všech lidských dětí po pohádce? Stát selhal. Selhala církev. Obě instituce sklapy před dvaceti-tisícovým zástupem, před "lidovým hnutím", jež se jim neočekávaně svezlo na krk. Stát a církev se třesou před každým projevem vůle, číhají v odbojných masách. Nejhlubší podmínkou při rozhodování obou ohrožených institucí je strach před svévolí davů. Za to pohnutka, pohánějící Lacadého, dobrý obchod totiž, je neupřímnější a nejmočnější pohnutkou tohoto století.

Purkmistr nechal minout nečinně velikonoční svátky, — které toho roku byly poměrně časně — ne však nadarmo. Na jeho psacím stole se válejí vysoké haldy zažloutlých listin, samé zákony, nařízení a ordonnance francouzské vlády, které ohdžela obec Lurdy od slavného roku 1789. Lacadé svědomitě tyto spousty prostudoval. Sám si nebyl ani vědom, až do jaké míry ústava Francie jednotlivým obcím poskytuje autonomii a volnou ruku. Takový starosta je absolutním králem svého okrsku. Není jmenován, obyvatelstvo ho svobodně volí. V jeho vlastnosti purkmistra nesmí ho nikdo sesadit, jen obyvatelé obce. Je ve všech státních významech zmocněncem, ale nikoliv podřízeným prefekta. Jemu jedinému přísluší rozhodovat o tom, co se v užším slova smyslu dotýká jeho obce. Víťal Dutour ho již před několika nedělemi upozornil na jistý výnos, který se dá velmi dobře upotřebit. Avšak Dutour je vtělený právník a proto vždy zůstává viset mezi pro a proti. Nyní nastala chvíle, aby se podnět státního návladního uskutečnil, jinak ovšem, než se sám domníval. Purkmistr si zavolá do pokoje oba tajemníky: Capdevillea a Courrégese:

"Sedněte a pište!"

Krokem vojevůdce přenáší Lacadé své břicho po světnici sem a tam:

"Se zpětnou platností zákona z 22. prosince 1780, z 24. srpna 1790, z 22. července 1791 a posléze z 18. července 1837, týkajících se veskrze municipální správy, vyhlašuje se..."

Lacadéovi se stará data rozpouštějí na jazyku. Taková historická data šlechtí toho, kdo je bere do úst, aby je životně uplatnil. Pročesáváje kapesním hřebínkem vlasy, diktuje dál v šroubovaném úředním slohu:

"Ve snaze, aby byla v zájmu náboženství učiněna přítrž politování hodným výtržnostem u jeskyně Massabielle... Odstavce!"

Pisáři paponěskují. Odstavce, které Lacadé nařizuje, rovnají se úderům meče:

"S ohledem na to, že jest povinností purkmistrovou bdít nad veřejným zdravím obyvatel a že si domorodé i cizí obyvatelstvo ve velkém počtu navyká pít z pramene svrchu zmíněné jeskyně — s ohledem na to, že běží o silný minerální pramen, který může být pro obecnost uvolněn teprve po vědecké analýze a lékařském schválení, — a s ohledem na to, že k pobírání vody je třeba úřední autorisace, nařizují, jak následuje..."

"...nařizují jak následuje..." hlaholí pyšná ozvěna tajemníků.

Lacadé se zastaví, dodá svihu své tloušťce a diktuje, že mu pisáři sotva stačí:

"Za prvé: Zakazuje se odbírat vodu ze zmíněného pramene. Za druhé: Zakazuje se vstupovati na břeh u Massabielle, který jest v majetku obce. Za třetí: Před massabielskou jeskyní bude postavena bariéra z latí, uzavírající přístup k jeskyni. Za čtvrté: Každý přestupek proti tomuto nařízení bude stíhán podle znění zákona. Za páté: Policejní komisař, náčelník četnictva a dozorcí orgány obce mají za povinnost přísně dozírat, aby svrchu zmíněná nařízení byla plněna. V Lurdech, radnice. Datum. Purkmistr..."

Lacadé nabírá dech, když byl odhřmal tento Ordre de Bataille. Capdeville musí neprodleně vyhotovit báječný oběžník této vyhlášky. Courrégese pak pošle zvláštní poštou, kterou má už Cazenave připravenou, k prefektovi do Tarbes. Je poledne. Nejpозději za dvě hodiny bude posel u cíle. Lacadé kalkuluje takto: Vláda se neodvážá rozhodného kroku, at' z nerozhodnosti a slabosti, nebo z důvodů vyšší politiky, do které nevidím. Tato politika souvisí s dvojsmyslným postojem církve, která od zázraku utíká a zároveň jej zcela všanc nedává. At' tak nebo tak, jsem purkmistr, jsem autonomní úřad. Uzavíraje jeskyni, konám státnický čin, aniž jsem překročil svou kompetenci. Na mou věru, nejsem malý muž, strčím je všechny do kapsy. Sesadit mne nikdo nemůže. Prefektura a ministerstvo kultu mi naopak bude vděčno. Prokázal jsem prefektovi službu, Baron nemusí dělat nic jiného než mou vyhlášku potvrdit: "Viděl M." Docela maličký M. Bere opatření nezávášlého purkmistra na vědomí a zajišťuje mu svými úřady, že je provedou. Nie víc! Jakmile však se prefektovo vidí octne pod mým jménem, má odpovědnost on a nikoliv já. Před obecní radou a před obyvatelstvem mohu poukázat na to malé M a litoštělivě pokrýt rameny. Opravdu, měli by mne zvolit ministerským předsedou...

(Pokračování příště)

COMPLETE CLEANING SERVICE

Odborné čištění koberců
a čalouněného nábytku
(křesla, sofy, gauče)

* Mytí stěn
* Barvení vnitřní i venkovní
* Čištění okapových žlabů

Karel B. DUŠEK
POCTIVÁ PRÁCE – NÍZKÉ CENY
„Senior Citizens“ mají 10 % slevy!
VOLEJTE 484-7684

AN INTERVIEW WITH ARCHBISHOP KUCERA

The following is an interview by The Witness with Archbishop Daniel Kucera of Dubuque. It is printed in its entirety without additions or deletions, and was conducted the week before his arrival at his new post in Dubuque.

The letters O.S.B. after your name stand for Order of Saint Benedict. The people of the Archdiocese of Dubuque are not very familiar with the Benedictine Order. The Trappists near Dubuque are not associated in the minds of those who know them with the Benedictines even though they follow the Rule of St. Benedict. What is the chief work of the Benedictines, where are they concentrated, are there various „types“ of Benedictines? Are there many Benedictines working in parish assignments?

The Benedictine Order is the oldest religious group in the Church. Saint Benedict lived and wrote his Rule for Monks in the sixth century. The monasteries that developed according to his Rule were not known originally as Benedictine. They were simply monasteries. As other religious orders came upon the scene in later centuries and the Holy See began to give them canonical status, monasteries that followed the Rule of St. Benedict became known as Benedictine Monasteries and hence the evolution of the concept „The Order of Saint Benedict.“ Strictly speaking, there are other so-called Benedictines of which the Trappists are one. A Benedictine would be anyone following the Rule of Saint Benedict. The Cistercians and the Trappists are reformed elements in the monastic tradition, believing that the Rule of Saint Benedict should be lived in a more strict way and that community activities should be limited to the environment of the monastery itself. There is no specific chief work of Benedictines. Monasteries were established as places for men to live a Christian life to perfection under the obedience of an abbot with community prayer forming a large part of the life of a monk. From the community, external activities developed according to the need of the locality and the Church. Consequently, schools in time became a very important way of helping the locality but Benedictines are also involved in other types of

work including parochial assignments. Each monastery is autonomous and consequently has its own character and works. The Benedictines are perhaps the only decentralized Order in the Church and indeed the Order is really a voluntary association of monasteries into various federations and congregations. The Abbot Primate in Rome is not a general of the Order in the sense of the Jesuits, Dominicans, etc. He is more of an agent and coordinator.

As a bishop, what is your association with the Benedictine Order? What of your vows? Don't Benedictines have a vow or promise of stability, not to leave the monastery in which they took their vows? Is Daniel your baptismal name or a religious name?

As a bishop, I am still a member of the Benedictine Order and more specifically a member of Saint Procopius Abbey, Lisle, Illinois. As I indicated in the first question, each Benedictine monastery is autonomous and consequently a vocation to the monastic life according to the Rule of Saint Benedict is a vocation to a specific monastery. Hence the vow of stability. This vow does not necessarily mean that one must stay in the monastery but that one is attached to and a member of a particular monastic community. For monks who are named bishops, the vow of obedience is transferred from the abbot directly to the Pope. The vow of poverty is suspended inasmuch as the bishop has the right to receive and use money and material goods as part of his service to the Church. In the case of a Benedictine under solemn vows, which is my case, Canon Law stipulates that I still do not have the right to own anything permanently. Consequently, whatever material things I receive in my lifetime as bishop, I must bequeath to the Church. In canonical terms, I have the use but not the ownership of property. My baptismal name was William. When I took my first vows at Saint Procopius, I received a name in religion and that was Daniel. Only one saint's name was permitted in the community and since William had already been taken, I received another patronal name.

When you are in clerical dress, do you have the option, as a bishop, of wearing a cassock which indicates your religious order? Some Dominican bishops wear white, or did at one time.

According to the revised

norms for ecclesiastical dress for bishops issued by Pope Paul VI some years ago, all bishops wear the same clerical garb regardless of whether they are taken from the diocesan clergy or the religious. Prior to that, it was the custom for bishops taken from religious orders to retain some identity of that order. Thus, Archbishop McNicholas of Cincinnati some years ago wore white since he was a Dominican. Franciscan bishops would wear a brown or tan cassock. Religious bishops in former times also did not use the purple cassock. All of this has been abrogated and now the garb for bishops is standardized regardless of their backgrounds. When I am in my home monastery, I can and do wear the Benedictine habit since I am not in a public environment.

A former teacher of the Czech language told us that the name Kucera is taken from a literary or poetic word meaning „curly headed.“ Would you care to comment?

The teacher is correct. In view of the sad condition of my pate, I don't think I should comment further!

Msgr. Tracy Ellis, church historian, recently noted that Pope John Paul II seems to be turning to religious orders more often to fill the rank of the hierarchy not only in this country but around the world. He mentioned your appointment as the third archbishop of the 31 in the U.S. belonging to a religious order and indicated that to be noteworthy. Of the 23 religious who are currently active U.S. bishops in the Latin Rite, Pope John Paul has named 11 and promoted three to archbishop. Do you see a reason for this supposed pattern? Or perhaps the better question would be, why were there so few religious who were bishops in the recent past?

I have read articles about the trend to appoint more religious to the hierarchy but I sometimes wonder whether these trends are not overplayed. If there is a trend, it started with Pope Paul VI since he was the one that appointed me Auxiliary Bishop of Joliet in 1977 and also appointed Archbishop Rembert Weakland, the former Abbot Primate of the Benedictine Order, to Milwaukee. Historically, religious were never considered candidates for the episcopal order because of their vows and commitment to their religious community. The exceptions have always been bishops in missionary countries since the clergy often were predominantly from a re-

ligious group. In the United States, with a plentitude of diocesan priests to choose from, religious priests were probably not considered or put on the lists for episcopal selection. In recent times, with less priests all around and more interaction of religious priests and diocesan priests in common work, the distinction has somewhat blurred. Also, in the United States, some of the bishops chosen from religious communities recently are from minority groups. It seems that religious communities attract minority vocations more than the diocesan clergy, especially if they have been involved in service to such groups for many years. It would be natural that some of them would be chosen bishops. Consequently, I don't know whether there is a trend since there are various and diverse reasons for the recent appointments.

You were a student at Loras College for a summer session back in the 40s, are you very well acquainted with the Archdiocese of Dubuque? Have you traveled through the area before?

I began my graduate career at the Catholic University of America at the Midwest Branch which was then located at Loras College in 1946. Specifically, therefore, I was attending Catholic University although I happened to be residing on the Loras campus. I got to know some of the priests although I was still an unordained seminarian and not even in final vows and consequently was a little young to make lasting friendships over one summer. Subsequent to that, however, I was privileged to know priests of the Archdiocese of Dubuque who studied with me at the Catholic University of America in Washington. Several of them are now bishops, particularly Bishop Driscoll of Fargo and Bishop Walters of Winona,

both of whom were classmates of mine in the Department of Education. I also was privileged to know Msgr. Honlihan who was then serving in the Department of Education at the University. The first graduate course I took at the Loras campus in 1946 was taught by Msgr. Timothy Gannon. He is a good man — he gave me an A! I also have friends who now reside in Illinois but have their family roots in Dubuque.

Have you decided where your permanent residence will be? In Salina you moved into a small residence, and there are more and more bishops in the country doing that.

My permanent residence will be the Archbishop's House on Locust Street. I have no plans to move into a smaller residence. I would have to see what the situation is, how historic the present Archbishop's House is relative to the traditions of the Archdiocese, etc. I do not believe in moving to a smaller residence just for the sake of making a statement. If I ever did move, it would be because of a natural evolution and a prudential judgment.

As is so often the case in dioceses, the See City is located at the end of the territory. Dubuque couldn't get any further east. Some bishops have set up vicariates for the distant parts of the jurisdiction to be served, as you did in Salina. What is the advantage of a vicariate? What matters are they able to handle? Do you see that possibility for the Archdiocese of Dubuque?

Vicariates are becoming much more common especially in larger dioceses. This matter would have to be studied as time goes on in our Archdiocese. Not knowing the territory, I really couldn't say much beyond this.

(Continued in next issue)

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE
(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše zvané domácí uzené, jakož i vařené šunký. Chutné jaterníčky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (čikánské) uzené, vysok čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí)

Telefon AS 8-8468.

VOICE OF THE NATION

Northern Illinois University, DeKalb

Joseph J. Parot, professor of historical studies at Northern Illinois University, has received the 1983 Oscar Holocek Award from the Polish American Historical Association for his book, "Polish Catholics in Chicago, 1850-1920," which was published by the NIU Press.

Holocek was "the most prominent historian of Poland in the 20th century," Parot explains, adding that he considers the award the finest honor he has received.

All books dealing with Polish immigrants, published either in the United States or Poland, are eligible for the award, whose recipient is selected by a special committee of Polish scholars appointed by PAHA.

"Polish Catholics in Chicago" is a religious history describing the dominant Roman Catholicism of the nearly 600,000 Chicago Polish population, which is second only to Warsaw. The book describes the primary areas of settlement in Chicago, and the Poles' emergence as the largest white ethnic enclave in the city.

Parot also deals with the problem of Americanization, and especially focuses on the Polish community as it grappled with reforms of Vatican II, the attempt by Catholic leaders to modernize Catholicism.

"Many of the parents and grandparents had some serious identity problems almost over night as these reforms were brought into the church," the author explains. "Many wished to cling to the discuss conflict involving the Polish clergy in Chicago, the Polish community as a whole and the American Catholic hierarchy."

"The pendulum of leadership in the archdiocese of Chicago, throughout the 20th century, has swung back and forth between the Irish-American and German-American hierarchies," Parot writes. "This despite the fact that the archdiocese of Chicago housed the largest Polish immigrant settlement anywhere in the United States in 1900."

"Despite such strength of numbers, no Polish clergyman has ever headed, or ever would come to head, this the most Polish of all Polish sees in the world outside of Warsaw itself."

Critics have commented very favorably on Parot's book. A Chicago Tribune Book World reviewer observed, "After reading Parot's lively account of these times, you will never again ride down the Kennedy Expressway without being highly conscious of the lofty church spires that rise all about you at the eastern border of Chicago's original Polish community."

The Polish publication "Narod Polski" argues that Parot's treatise "should stand next to the Bible in every Polish and Polish-American home in this city."

Parot now is working on a second book, a social history of the Polish working class in the Chicago area, with comparisons to other ethnic groups, including German, Irish, Jewish, Italian and Bohemian. A large statistical study, it will focus on

sample neighborhoods for the period 1860 to 1940 and rely heavily on oral history interviews with members of each ethnic group.

"Polish Catholics in Chicago" is available (\$22.50 clothbound or \$10 paperback) from the NIU Press, DeKalb, IL 60115.

Parot and his wife, Barbara Ann, live in DeKalb with their two children. Maribeth and John. Parot received a B.A. degree in history and secondary education from St. Joseph's College in Indiana in 1963, an M.A. degree in history in 1967 from DePaul University and a Ph.D. degree from Northern in 1971.

DePaul University

DePaul University's School for New Learning and the Chicago Committee for Independent Scholarship will present a lecture, "Independent Scholarship: Intellectual Life Beyond the University," at 7 p.m. Thursday, May 10, in DePaul's Center Theater, 25 E. Jackson Blvd.

Featured speaker will be Ronald Gross, director of the Independent Scholarship Project and chairman of the University Seminar on Lifelong Learning at Columbia University. Gross is considered to be the leading authority in the current groundswell movement of independent scholars-individuals doing serious research but unaffiliated with colleges or universities.

Gross will be visiting Chicago to help build a local organization of independent scholars and to assist DePaul in its adult education programming. He established the Independent Scholars Network 20 years ago to assist those who want to do scholarly work without being affiliated with a college or university. The network currently has approximately 50 satellite support groups, and is funded by the Federal Department of Education.

The lecture is free and open to the public, and those interested in pursuing research in industry, law, education, or social issues are invited to attend. For more information telephone David Justice, of DePaul School for New Learning ☎ 321-7901, or James Bennett at the Chicago committee for Independent Scholarship ☎ 472-0233.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

SOLVING THE DEFICIT PROBLEM

The dialogue over the size of our current federal budget deficits often boils down to a charge that they are caused by increased defense spending. Before we analyze that allegation, there is an important point which should be established. Once again we must go back to fundamentals.

When this government was established, it was recognized that one of its major functions was national defense. On the other hand, nowhere was it spelled out that government was to feed, clothe, house, provide medical care, old-age pensions or hundreds of other benefits for the people. Neither were provisions made for subsidizing farmers or businesses; nor was the federal government empowered to prop up State and local governments or school systems.

The point is that national defense is a legitimate function of government; income redistribution is not. Most people recognize this and are willing to pay whatever is necessary for national defense. They are not willing, however, to pay high taxes just to have their income taken from them and given to others. There is a tax rebellion going on, and this is the genesis of the budget deficits.

Now let's examine the allegations that these huge deficits are caused by defense spending. Two decades ago under the Kennedy administration, defense spending received 47.8 percent of the budget. Under the Reagan

administration only 26.4 percent of the budget goes for national defense, a decrease of 45 percent.

As a percentage of gross national product, defense spending received 8.5 percent under Kennedy against 6.5 percent under Reagan.

Now, what about income redistribution, so-called social spending? Under Kennedy such spending amounted to 27.7 percent of the budget, it now consumes over 50 percent, nearly a 100 percent increase.

The facts are clear. The legitimate function of national defense has received progressively less over the last twenty years, while unconstitutional income redistribution siphons ever increasing funds from the workers.

There are those who claim we must increase taxes to reduce the deficit. The fact is that taxes are being increased and will grow to 20 percent of GNP by 1986. The deficit has been caused by the explosion of welfare spending. All a further tax increase would do is give the big spenders more funds to waste. It would not reduce spending. To solve the deficit problem we must cut the welfare spending that has caused it.

When we come right down to basics, whether we solve our deficit problem will depend on the integrity of the American people. Our good friend, economist Dr. Hans Sennholz, has phrased the options open to us very well, as he said:

"The budgetary deficits... are pointing the way to hyperinflation and depression during the 1980's. But such dire consequences are not inevitable if we refuse to walk in the given path. We are free to choose at any time to shun all temptations of economic redistribution by political forces and reject all schemes of deficit spending and cheap money. The question to be decided under the intense economic, social, and political strains of inflation and stagnation is whether we have the moral strength and economic vision to return to the ways of freedom and morality."

CAPUCHIN FRANCISCANS

Dear Editor,

You can really and truly be a double missionary for me by publishing my little enclosed letter in your newspaper as soon as possible. May God reward you for your kindness.

Gratefully in Christ,
Bro. Julius, O.F.M. Cap.

* * *

Dear Friend in Christ,

I am an American Missionary in Africa. My name is Brother Julius, O.F.M. Cap. I come to you as a beggar of the Lord, leading and imploring your help.

You can help us with little packages of everyday things, religious articles, soap, pencils, inexpensive jewelry, and any little thing you might consider helpful in our poor missions.

Acknowledgement of your kind gift will be made upon your request only. This is due to the high cost of postage.

So, let me thank you a million times now, in advance, with my whole heart, for whatever you have given or intend to give to make Jesus loved, and for the spread of His Gospel message in Africa. God Love You...

Please mail to: Brother Julius,

O.F.M. Cap.

Chinyingi Mission

P.O. Box 150015, Zambesi,

N.W.P

Zambia, Central Africa

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7360

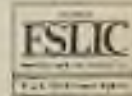
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave. Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Noworul Memorial Chapels

2655 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233